

Z A P I S N I K

sa 40. sjednice Skupštine opštine Banja Luka održane 28. februara 1966.godine

Sjednica je počela u 9.časova u prostorijama Doma kulture.

Sjednici predsjedava predsjednik SO Popović Milorad. Zapisnik vodi radnik Skupštine opštine Olujić Bogoljub.

Sjednici prisustvuje 85 odbornika, a osutno je 15 odbornika.

Za današnju sjednicu izostanke su pravdali odbornici: Varunek Anto, Bela Mira, Buca Hamdija, Džombić Milorad, Jović Vladimir, Kuzinkijević Ivanka, Ruždijić Teufik i Vranješ Todor.

Nisu pravdali odsutnost: Četojević Rada, Gazić Joško, Knežević Vlado, Kulenović Muho, Kurt Anton, Odić Mira i Stojnić Milutin.

Na zapisnik sa prošle sjednice nije bilo primjedbi. Predsjednik predlaže

D N E V N I R E D

1. Razmatranje principa raspodjele budžetskih sredstava za 1966.godinu,

2. Prijedlog Zaključka o davanju saglasnosti na Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji, djelokrugu rada i sistematizaciji radnih mjesta organa uprave Skupštine opštine Banja Luka,

3. Izvještaj o radu Službe društvenog knjigovodstva za 1965.godinu,

4. Razmatranje i odlučivanje o daljem statusu sredstava Društvenog investicionog fonda opštine Banja Luka,

5. Prijedlog Rješenja o preuzimanju prava i obaveza po kreditu za nabavku geodetskih instrumenata od Skupštine srez Banja Luka,

6. Prijedlog Programa za uredjenje neuredjenih grobalja jugoslovenskih boraca u 1966/67 godini,

7. Prijedlog Odluke o odredjivanju usluga za koje se mogu osnivati privatne radnje za pružanje usluga građanima,

8. Prijedlog Rješenja o izmjeni Rješenja o raspisivanju izbora za Savjet Osnovne škole "Bratstvo jedinstvo" Gornja Ivanjska,

9. Prijedlog Rješenja o postavljenju načelnika Sekretarijata Skupštine,

10. Prijedlog Rješenja o izmjeni Rješenja o odredjivanju stalne mjesečne nagrade predsjedniku Skupštine opštine Banja Luka,

11. Prijedlog Zaključka o odobrenju iskaza sječa za 1965.godinu za šume u gradjanskoj svojini,

12. Prijedlog Zaključka o odobrenju plana gazdovanja za 1966.godinu za šume u gradjanskoj svojini,

13. Prijedlog Zaključka o odobrenju iskaza sječa ŠPP "Banja Luka" za 1965.godinu,

14. Prijedlog Zaključka o odobrenju plana gazdovanja ŠPP "Banja Luka" za 1966.godinu,

15. Prijedlog Zaključka o odobrenju plana gazdovanja ŠIP "Kozara" Bos.Dubica za 1966.godinu,

16. Prijedlog Zaključka o odobrenju plana gazdovanja ŠPP "Posavina" Bos.Gradiška za 1966.godinu,

17. Prijedlog Zaključka o davanju saglasnosti na plan i program unapredjenja ribarstva za 1966.godinu Osnovne organizacije sportskih ribolovaca Banja Luka,

18. Prijedlog Zaključka o davanju saglasnosti na plan i program unapredjenja ribarstva za 1966.godinu Organizacije sportskih ribolovaca "Krupa" Banja Luka,

19. Prijedlog Zaključka o davanju saglasnosti na Pravila o korišćenju ribljevog fonda Organizacije sportskih ribolovaca "Krupa" Banja Luka,

20. Izvještaji komisija o pregledu statuta radnih organizacija,

21. Prijedlog Rješenja iz imovinsko-pravne oblasti:

I - o odbijanju zahtjeva za davanje na korišćenje zemljišta iz društvene svojine:

- Račić Vojislavu,
- Račić Kostu,
- Račić Radi,
- Mijić Vojislavu,
- 2 Tomić Anti,
- Guljaš Ferencu,
- Jelić Slavku,
- Skenderija Mihajlu,
- Marić Anti,
- Džanić Mili.
- Ducan Vladimiru.

II - o odredjivanju organom korišćenja na rekreativnim nama u društvenoj svojini:

- Opšte bolnice Banja Luka na trosobnom stanu u Strosmajerovoj broj 5.

- Državni sekretarijat za narodnu odbranu na gradjevinskom zemljištu u ulici Franje Kluza,

- Centar za stručno obrazovanje radnika - rataea na zemljištu K.O.Budžak,

- Banjalučka pivovara na zemljištu K.O.Priječani.

III. - o odbijanju zahtjeva za odredjivanjem organom korištenja na nekretninama:

- Preduzeća za prikazivanje filmova na dijelu zgrade Hotela "Mas",
- Zanatsko-frizerskog preduzeća na lokalnu u ulici Maršala Tita 55,

IV.- o davanju na korišćenje građevinskog neizgrađenog zemljišta radi izgradnje porodične stambene zgrade uz naknadu Husedžinović Ademu,

V.- o oduzimanju nacionalizovanog neizgrađenog građevinskog zemljišta od ranijeg vlasnika Kondić Vere i davanje na korišćenje Stanbenom preduzeću Banja Luka,

VI. o odobrenju zahtjeva za pokretanje postupka za davanje na korišćenje građevinskog neizgrađenog zemljišta Malkić Anici iz Banja Luke,

VII. o izmjeni Rješenja Komisije za nacionalizaciju NOS Banja Luka broj Sp-14-206/200260 od 27.12.1960 godine o nacionalizaciji nekretnina ranije vlasništvo samostana dragocjene krvi,

VIII. o davanju na korišćenje građevinskog neizgrađenog zemljišta u društvenoj svojini radi izgradnje porodičnih stambenih zgrada uz naknadu:

- Makul Hasanu,
- Isaković Izetu i
- Begović Muji.

22. Prijedlog Odluke o izmjeni Odluke o opštinskom porezu na promet,

23. Prijedlog Odluke o dijelu sredstava koja se izdvajaju iz Fonda zajedničke potrošnje za subvencioniranje stanarine,

24. Prijedlog Rješenja o razrješenju člana Konkursne komisije za raspisivanje i sprovođenje konkursa za imenovanje direktora radnih organizacija,

25. Prijedlog Rješenja o imenovanju člana Konkursne komisije za raspisivanje i sprovođenje konkursa za imenovanje direktora radnih organizacija,

26. Prijedlog Rješenja o dopuni Rješenja o obrazovanju komisije za pregled statuta radnih organizacija,

Odbornik Verem Ahmet smatra, da obzirom na činjenicu da se u posljednje vrijeme dosta govori o radu Službe društvenog knjigovodstva da bi trebalo Izvještaj o radu ove službe skinuti sa dnevnog reda današnje sjednice i sačekati da se sačeka konačan stav u pogledu organizacije ove službe.

Odbornik Buzadžić Rajko iznosi da je na sjednici Radničkog savjeta Preduzeća "Autoprevoz" zaključeno da se uvede autobuska linija Banja Luka - Bistrica, da je taj zaključak dostavljen Savjetu za komunalne poslove, pa da se čudi zašto ta tačka nije unijeta u dnevni red. Moli da se ova tačka unese kao kaknadna.

Odbornik Balić Azra predlaže da se u dnevni red unese rješenje o imenovanju predstavnika Skupštine opštine koji će prisustvovati sjednici Skupštine komunalne banke koja je zakazana za 19. mart po pitanju društvenog investicionog fonda.

Odbornik Plavčić Milorad predlaže da se u dnevni red unese pitanje izmjene Rješenja o dodjeli zemljišta Sportskog kluba BSK jer je račun tome klubu blokiran i nalazi se u vrlo nezgodnom položaju.

Odbornik Markić Ante postavlja pitanje šta je sa odlukom o klasifikaciji zemljišta, jer bi ona bila baza za određivanje poreza.

Odbornik Babić Živko ne traži da se izvrši ponovna kategorizacija zemljišta nego da se da informacija šta je rukovodilo zvanične državne organe, da nakon objektivne procjene mjesta odstuje od toga i pitaju nešto što ne odgovara stvarnosti. Iznosi da je traženo da se da obrazloženje kako je do toga došlo i kakve su zakonske i druge mogućnosti da se odstupi od tako izvršene kategorizacije. Ako taj zahtjev nije tako shvaćen, onda predlaže da se ostavi za jednu od narednih sjednica da bi se sa informacijom izašlo pred Skupštinu o tom problemu. Ako se mora odustati od ranije kategorizacije i ostati pri novoj, treba sagledati kako je to uradila stručna služba, pa je problem takve prirode da zaslužuje da odbornici o tome budu obavješteni, te moli predsjednika i odgovarajuće organe da to prihvate kao zaključak i da se pripremi tražena informacija u kojoj nebi bilo samo ono što je odbornik Ibrahimbegović usmeno kazao nego opširnije obrazloženje.

Odbornik Macanović Smilja predlaže, da se razmotri mogućnost uvođenja povlastica u voznim kartama za nosioce spomenice, invalide i djake, jer da je to uvedeno u većim mjestima, a građani Banja Luke to postavljaju na raznim skupovima.

Predsjednik SO Popović Milorad iznosi da ukoliko bi se prijedlog usvojio, da je u tu svrhu potrebno obezbijediti sredstva, te da predmet diskusije treba biti obezbjeđenje sredstava, a to zavisi od postojećih mogućnosti. Iznosi, da je Savez boraca dao podatke o broju invalida i nosioca spomenice, da bi se moglo vidjeti koliki je iznos potreban da bi se to dotiralo, a da su naše odluke punovažne samo ako iza njih stoje sredstva. Otvara diskusiju po prijedlogu dnevnog reda i prijedlozima da se nadopuni sa dvije tačke i to dopuna rješenja po pitanju dodjele zemljišta BSK-u, te davanje saglasnosti na cijenu prevoza u lokalnom saobraćaju od Banja Luke do Bistrice, kao i prijedlog da se sa dnevnog reda skine izvještaj Službe društvenog knjigovodstva.

Pošto nije bilo diskusije na prijedlog predsjednika usvojen je dnevni red kojeg je on predložio, kao i prijedlog da se razmatra izvještaj Službe društvenog knjigovodstva, jer da je to redovan izvještaj, a ukoliko naknadno dodju izmjene o njima će se naknadno i diskutovati. Predlaže da se uz tačku 21. - rješavanje po predmetima iz imovinsko pravne oblasti unese i podtačka: "Rješavanje po molbi NK BSK po pitanju dodjele zemljišta i pod tač

27. Prijedlog Zaključka o davanju saglasnosti na cijene usluga u lokalnom saobraćaju Preduzeću "Autoprevoz" na relaciji Banja Luka - Bistrica

Prijedlog dnevnog reda jednoglasno je usvojen.

Predsjednik SO Popović Milorad izvještava odbornike da sjednici prisustvuje Šefket Maglajlić, član Ustavnog suda Jugoslavije i veći broj saveznih i republičkih poslanika. Predlaže da se da generalno odobrenje da u diskusiji učestvuju bez posebnog odobrenja predstavnici radnih i drugih organizacija koji nisu članovi Skupštine.

Prijedlog je jednoglasno usvojen.

Prelazi se na prvu tačku dnevnog reda.

Uvodnu tačku dao je predsjednik SO Popović Milorad koji iznosi da Skupština kao najviši organ samoupravljanja u komuni i kao predstavničko tijelo ima zadatak da odluči o budžetskoj potrošnji, a prije konačne odluke treba da utvrdi kriterije za raspodjelu sredstava jer bi se na taj način izbjegla ili bar umanjila administrativna raspodjela. Da bi se izvršila ta raspodjela treba prema postojećim principima izvršiti uskladjene posebnih interesa komune sa opštim interesima te uskladiti odnose medju djelatnostima područjima, ustanovama i drugim učesnicima u budžetskoj potrošnji. Iznosi da je cilj u oga utvrđivanje zajedničkih kriterija raspodjele sredstava na pojedine oblasti, te utvrditi izvore sredstava za pojedine djelatnosti kako bi se poboljšao položaj pojedinih institucija i došlo do stalnosti sredstava i do redovnog uticanja koje će se povećavati prema kretanju stvaranja materijalnih dobara i povećanju uz mobilizaciju sopstvenih sredstava za pojedine potrebe. Na taj način bi se ostvarilo učešće svijuju u raspodjeli sredstava, a ne samo upravnog organa i koordinacionog tijela te je potrebno da se raspravlja o principima potrošnje, kriterijumima raspodjele o opravdanosti ili neopravdanosti te da se preuzme odgovornost kako u raspodjeli tako i u posledicama te raspodjele. ~~Potrebno je angažovati sve aktiviste kako članove Skupštine.~~ Smatra da je potrebno angažovati sve aktiviste - kako članove Skupštine, tako i drugih organa i organizacija na raspodjeli sredstava. Iz materijala se vidi da postoje zatjevi za preko 6,5 milijardi starih dinara ili 50% više od izvršenja za prošlu godinu i da se prema planiranju smatra da će se moći ostvariti prihodi od 4 milijarde i 100 miliona dinara ili za oko 10% više nego u prošloj godini.

Polazeći od osnovnih principa reforme budžetsku potrošnju treba smanjiti, naročito na sekundarnim potrebama, a sve ostalo treba uskladiti sa sredstvima koja se ostvaruju na komuni iz proizvodnje, a da se tih principa nisu držali u raznim organima i institucijama. Iznosi da se budžetska potrošnja prošle godine kao osnov za ovogodišnju mora očistiti od svega što ne dolazi u obzir za finansiranje. Iako je teško rastaviti primarne od sekundarnih potreba to je neophodno učiniti, kako bi sa prihodima mogli obzbediti sredstva za finansiranje onih zadataka koji se po zakonu moraju izvršavati.

Nadalje je iznio da po postojećim propisima o finansiranju društveno - političkih zajednica iz prohoda koji nam pripdaju prvenstveno se moraju podmiriti društvene potrebe u oblasti obrazo-

vanja, kulture, zdravlja, socijalne zaštite, komunalne djelatnosti, te ta rad Skupštine i predstavničkog tijela. Iznosi da se sve nabrojane potrebe finansiraju prema mogućnostima društveno-političke zajednice, a njene mogućnosti proističu iz realizacije ustavnog načela da se potrebe komune finansiraju iz ostvarenih prihoda od doprinosa na lične dohodke građana i dotacija viših zajednica, ukoliko budžetska potrošnja zaostaje ispod prosjeka, što nije slučaj sa našom komunom. Nadalje je objasnio da prema tim principima i prema osnovnim instrumentima opšte raspodjele prihoda koji je planiran na preko 4 milijarde starih dinara, može se povećati ako se povećava proizvodnja i lični dohoci, te uvođenjem samodoprinosa i posebnog doprinosa građana i radnih organizacija. Prema postojećim pokazateljima u prošloj godini za te primarne potrebe utrošeno je 3,736 milijardi starih dinara, a ove godine taj iznos može se povećati za 10,21% sa umanjnjem za one potrebe koje ne dolaze u obzir za finansiranje u ovoj godini. Sekundarne potrebe kao što su komunalna djelatnost mogu se finansirati iz ostalih sredstava.

Pored primarnih potreba zajedničke potrebe za cijelu komunu su:

- proširenje školske mreže,
- izgradnja Centra za zdravstvenu zaštitu djece i omladine,
- održavanje i modernizacija postojećih saobraćajnica,
- elektrifikacija,
- izrada programa generalnog urbanističkog rješenja grada,
- studije i istraživanja.

Nakon podmirenja primarnih potreba preostala sredstva upotrebiće se za zajedničke potrebe, a dopunska sredstva treba ostvariti uz učešće građana i radnih organizacija.

Smatra, da bi trebalo ići na formiranje zajedničkog fonda iz kojeg bi se finansirale zajedničke i posebne potrebe pojedinih područja i djelatnosti, jer takvim načinom građani i radni kolektivi pojavili bi se kao stvaraoci i kao potrošači sredstava. U suštini budžet ne bi bio budžet Skupštine opštine u onom smislu kakav je do sada bio, i u buduće bi postepeno ospalo to da se traže sredstva iznoseći zahtjeve i obrazloženja potreba, nego bi se na bazi potreba, određivanja prioriteta i zajedničkih interesa stvarala sredstva i onoliko koliko bi se tih sredstava stvorilo toliko bi se i trošilo uskladjujući proizvodnjunsu potrošnjom tj. sa stvorenim sredstvima. Na toj bazi je potrebno voditi današnju diskusiju te postavke koje se usvoje trebaju da posluže za izradu predloga potrošnje za 1966. godinu, a pošto redovna sredstva nisu dovoljna, predlaže da se diskutuje o zavodjanju opšteg doprinosa za rješavanje problema osnovnog školstva i osnovne zdravstvene zaštite.

Vukmanović Milan iznosi da postoje izvjesni problemi koji traže adekvatna rješenja i koji ako se ne budu na vrijeme riješili u toku naših daljih društvenih kretanja narašće u mnogo veće probleme. U prvom redu radi se o problemu obrazovanja za koje treba naći odgovarajuće rješenja i to ne kampanjsko nego cjelovitog karaktera. Iznosi da je poznato da je obrazovanje integralni dio proširene reprodukcije, jer da se ona ne može vršiti bez odgovarajućeg kadra, ali da se u posljednje vrijeme investicije u obrazovanju tretiraju kao neprivredne investicije, a da je to našlo odraza i u materijalu koji je danas na diskusiji. Iznosi da se na prvom mjestu kao problem nalazi problem uključivanja djece u osnovne škole i u škole drugog stupnja, a da ~~se~~

ne govorimo da poprima i političku boju, posebno prilikom upisa djece u mjesecu septembru. Čini mi se da ćemo ove godine imati naročito velikih problema oko uključivanja djece u osnovne škole i u škole II. stupnja, jer investicijska ulaganja koja se predviđaju su više nego minimalna. Predviđa se da se podigne jedna školska zgrada sa 12 učionica u naselju Mejdan. - U ovom obrazloženju, na strani 12 navedeno je da proširenje školskog prostora kod drugih škola nije uzeto iz razloga da se odviše ne optereti budžet opštine za 1966. godinu. To je dakle osnovan razlog zašto ne proširujemo. = U analizi finansiranja date su proporcije odnosa ličnih i materijalnih rashoda. Taj odnos je 90:10 u korist ličnih rashoda.

Postavlja se pitanje kakav kadar mi hoćemo da dobijemo, a mi sigurno hoćemo dobar kadar koji će biti nosioc društvenih kreanija i društvene reforme. Zbog toga moramo analizirati stanje u kome se trenutno nalazimo. U pogledu finansiranja moramo stvari drugačije postaviti i da znamo što ćemo svake godine napraviti. U ovoj projekciji je navedeno da ćemo pomoći sa 4 učionice metaloprerađivačku školu. Znamo s druge strane da je pred ovim forumom rečeno da nemožemo 500-1000 djece uključiti u zanat i konstatovali smo preorijentaciju djece da idu u škole za činovnička zanimanja. Postavlja se pitanje hoćemo li moći prihvatiti djecu sa 4 učionice. Mislim da nemožemo i da se moraju uvećati investicije za takove škole.

Poseban problem je pitanje dohotka u prosvjetnim ustanovama. Kako je to dato u materijalu, nije u skladu sa onim o čemu govorimo. Naši zaključci treba da se odraze u

praksi, a ne da budu samo deklarativni. Ovdje u materijalima su dati prosjeci, ali to ništa ne govori. ne stimuliraju prosvjetnu ustanovu kao radnu organizaciju, jer takove davanja kao što je navedeno na str.5 i 6, čini mi se da ne dovode radne organizacije u položaj kakav treba da bude. Takova davanja koja su uvjetovana radnim iskustvom, stručnom spremom i t.d. čini mi se da su opterećene našim administrativnim boljkama. To je administrativan način rješavanja i na taj način nećemo stimulirati ljude da daju odgovarajuće efekte. Ako bi prihvatili te prosjeke, onda treba kazati da su oni stvarno veoma niski. Učitelj starta sa 56000, nastavnik sa 62000, a profesor sa 65000 starih dinara. Postavlja se pitanje da li netko koš ima afinitet za vlastiti obrazovni proces, da li će biti zadovoljan sa 62000 dinara, a mi hoćemo da nam ti ljudi školuju kadrove. Ako mi hoćemo da dobijemo odgovarajući kadar, onda to prema ovoj projekciji koja nam je data, sigurno nećemo dobiti. Prema ovoj projekciji nama se isplati starije profesore davati u penziju i da dobijemo početnike, jer su nam oni jeftiniji. Mislim da ta povećanja koja su data nisu kako treba, i niski su prema ustalim kategorijama. Uzmimo na strani 27. gdje se za daktilografe predviđa 68000 dinara, a za profesora = 65000, a želimo stvarati prosvjetne kadrove koji će vaspitavati djecu. Sa tim nivoom ličnog dohotka nitko neće da bude prosvjetni radnik.

DŽEVAD IBRAHIMBEGOVIĆ

Bilo je predviđeno da veterinarska služba kod nas postoji kao privredna organizacija koja posluje prema svom cjenovniku; daje usluge i naplaćuje ih. Međutim, ima izvjesnih stvari koje veterinarska služba nemože vršiti sama, jer je ono što se traži od opšteg interesa ne samo za komunu nego i za privredu. Predviđa se vještačko osjemenjivanje krava i junica, što vrši veterinarska služba, a što njih košta po grlu oko 3100 dinara. Ima 2500 grla i predviđa se da Skupština opštine iz svog budžeta isplati po 1000 dinara po kravi, a ostatak da plati vlasnik. Takova je situacija ako moramo raditi tako da zacrtani program veterinarske službe prilagodimo sredstvima, da bi ipak izvršili zacrtani program.

Što se tiče održavanja javne rasvjete, predviđeno je 230.000 starih dinara. Na području gdje sam ja odbornik, preko Vrbasa u Mejdanu, postoji već dugo godina jedna anomalija koja se nemože trpiti u centru grada. Alic a Avde Blekića nema rasvjete. To se stalno iznosi kao problem na zborovima birača, ljudi negoduju, dolaze mi čak kući, išao sam i sam u Zavod za komunalnu djelatnost i u Električno preduzeće. Trebala bi dati sredstva Skupština opštine i da se to onda prenese na Zavod za komunalnu djelatnost, i da se skine konačno sa dnevnog reda.

U pogledu djelatnosti Mjesnih zajednica, mislim da se stvari pogrešno postavljaju. Traže se od nas programi rada. Mi smo napravili program, ali pogrešno je tražiti program kada još nisu određena sredstva. Ja mislim da za 18 Mjesnih zajednica treba izdvojiti određena sredstva prema mogućnostima opštine, pa na temelju tih sredstava da se pristupi iz

=radi programa, jer ćemo inače imati veoma mnogo neugodnosti na zborovima birača, koji su odredjen program usvojili i na kraju se ispostavi da nemožemo realizirati jer nismo obezbjedili sredstva.

Htio bih da kažem još par riječi o SOFK-u. Oni traže 54 miliona dinara, a prošle godine su utrošili 15 miliona. Medjutim, analizirajući rad sportskih organizacija, mogu da konstatuje da je SOFK-a krenula kvalitetno novim putem i da u program je stavljeno zaista ono što je i potrebno. To govorim zbog toga što smatram da stanje u našim sportskim organizacijama nije u redu. Smatram da na jednoj od narednih sjednica treba postaviti na dnevni red analizu rada svih sportskih organizacija na području Banja Luke. Kada govorimo medjutim o tih 54 miliona starih dinara, možda su ta sredstva sa gledišta raspoloživih suma prevelika, iako potrebe za njima ima, ali iznos od 15 miliona starih dinara, zaista ne predstavljaju ništa.

Htio bih nešto da kažem o poljoprivrednom fondu. Mi smo u 1964. godini imali za to predvidjeno 5 miliona dinara. To je potrošeno i to onako kako su stručni ljudi našli za najpogodnije. 5 miliona dinara nije ništa. Prošle godine za taj fond je predvidjeno 15 miliona, ali prilikom prve restrikcije budžeta, to je bilo prvo na udaru i sasvim je ukinuto. Ja smatram da to nije u redu. = Mi veoma rado kritikujemo rad stručnjaka, a posebno se okomljavamo na zadruge, je je najlakše reći da ova ili ona zadruga se bavi trgovinom, a ne onim sa čime treba. Medjutim nisu zadruge te koje su isključivo krive i koje je ine moraju ganjeti poljoprivrednu proizvodnju. Mislim da sredstva koja su predvidjena

11

da se nemogu staviti u sekundarni dio, već ih treba prebaciti u primarni, ako ne želimo u narednim godinama govoriti u Skupštini opštine kao dosada. Mi bi na osnovu tih sredstava uz pomoć agronoma i veterinaru izradili program rada kakav je potreban.

Što se tiče iznosa od 500.000 novih dinara za stočarsku djelatnost, smatram da ta sredstva treba da ostanu iz razloga što postoje velike mogućnosti proširenja zaraze stočne bolesti.

Mi smo predvidjeli u brdsko-planinskom području na području Dobrnje, Krupa n/V, da se vrši regresiranje sjemena za kulture koje uspjevaju na tom području. Naime, moramo pomoći da seljak uzima sjeme visokorodnih sorti, a to je skupo. Ako mi želimo sa tim našim stavom prodrijeti na ta područja, onda moramo regresirati. Što se tiče regresa za mlijeko, netko kaže da to treba ukinuti. Mi to možemo uraditi, ali onda mlijeko više neće koštati 145 nego vjerojatno oko 200 dinara, a time opada i standard ljudi.

Što se tiče izgrednje mosta preko Vrbasa, mislim da se sredstva moraju osigurati, jer je otvorena nova ulica, tamo je veliko naselje, cesta asfaltirana, ali se došlo do mjesta gdje treba preko poboža i tu se ne asfaltira jer nema opterećenja i stoga treba napraviti taj most.

BURAZEROVIĆ DŽEMAL

Želim da vas informiram o nekim prilikama u školi učenika u privredi, iako dobar dio odbornika znađe da ova škola radi pod najnepovoljnijim uslovima. Radi u najlošijem školskom objektu 1565 učenika, smjenjuju se u 8 učionica 35 odjeljenja sa po 36 učenika. Niti jedna druga škola nije toliko optereće

12

=na. Kada se to sve zna, opravdano se postavlja pitanje što mogu nastavnici, i uz najsavjesniji rad, stvoriti u takovim uslovima, pod tako teškim materijalnim prilikama. Osim toga, u školu dosada nisu primana djeca po konkursu, već ona koja su otpala na drugim konkursima. Znači, radimo bez odgovarajućeg prostora, dobijamo najslabiji materijal, radimo sa najvećim brojem djaka i nemamo mogućnosti da pratimo rad učenika.

Za mene to nije škola. Škola za učenike nemože biti ako nema uvide i organizovan rad na osnovnom pitanju, a to je njegovo obrazovanje u praksi. U ovakovim uslovima škola nemože da radi. Mi smo u takovoj prilici da školi moramo obezbjediti nastavni kadar, koji će se isključivo baviti pitanjima praktičnog rada i pratiti učenike u privrednoj organizaciji.

Mi smo danas u eri je ne jugoslavenske diskusije o ovim školama. Meni daje malo hrabrosti i uvodna riječ druga predsjednika da je škola za zanimanja = primaran zadatak koji se mora riješiti. Škola učenika u privredi treba da izraste u školu za zanimanja. Mi danas imamo 82 zanimanja i moramo bez reformirati školu. Ove godine smo stvorili pravu lakrdiju iz te škole. Uptili smo 300 učenika bez ugovora sa preduzećem i ugurali smo sve moguće zanimanja. Umjesto da smo ih stali ili u povoljniji položaj, još smo ih stavili u lošiji, jer nemaju ni nagrade, nemaju ugovora, dali smo ih za mesare pekare i t.d. Oni su za nas redovni učenici, ali nemaju ugovora. Ako ćemo stvoriti školu za zanimanje, moramo dobro sondirati temelje. Samo sa brojem djaka na metaloprerađivačkom i elektrošodjeljenju možemo imati posebnu školu. Kasnije bi mogli ići na školu za građevinska zanimanja, jer ima dosta zidara, tesara i t.d. Ostale tercijalne djelatnosti treba da se idvoje kao posebna organizaciona jedinica jedne i dr

škole za zanimanja, koje bi se organizovale u manje periodične škole. = Situacija sa tom školom je danas takova, i molim da se ožome vodi računa kod utvrđivanja finansijskih kriterija, da joj se mora obezbjediti nastavnik praktičnog rada koji bi približio školu privredi. U situaciji kakova je sada, opravdane su primjedbe škole i privrede jednih na druge, jer nitko ne vidi objektivne teškoće, a jednom se već mora krenuti naprijed. Zato molim da se ima u vidu prijedlog koji je dala škola da se obezbjedi odgovarajući kadar, nova radna mjesta i da već sada počnemo misliti o školskom prostoru. Sadašnji školski prostor je takav da bi sanitarna inspekcija trebala da zabrani rad. Mi konačno moramo zacrtati neku perspektivu te škole i kroz budžet i mora da otvorimo proces i molim odgovorne drugove, posebno one iz Vijeća radnih zajednica da i u svojim organima upravljanja u ranim organizacijama to pitanje razmotre, a i naši drugovi će izvršiti pojedinačne posjete. Stvari moraju krenuti naprijed, jer to nije samo banjalučki, već jugoslavenski problem. Ne bi trebalo da Banja Luka bude posljednja u rješavanju tog pitanja.

RADMILA LIČINA

Neznam da li je predviđena suma za izradu generalnog urbanističkog plana dovoljna, jer znamo da građani stalno kucaju na vrata Skupštine i obćaju se i nama odbornicima da dobiju konačna rješenja i znadu gdje će graditi privestne kuće. Mislim da bi za taj posao trebalo odobriti više sredstava, jer bi na taj način ujedno riješili stambeno pitanje mnogih građana.

U ovim prijedlozima sam zapazila i stavku

za održavanje makadam ulica. Sveke godine se ta stavka stavlja u društveni plan, ali ne primjećujem da se te naše ulice popravljaju. Kada se ide prema Kotor Varošu ili Prijedoru, ili prijekim putem prema Bronznom Majdanu, možemo vidjeti kakove su te naše ulice i ceste oko Banja Luke. Banja Luka je prirodan centar čitavog ovog kraja i makar prilazi gradu treba da budu bolji i kada se već ulice nemogu asfaltirati, onda da se makar bolje održavaju.

Zapažam i stavku za izgradnju trafostanice. Znam da naše podrčje nije osvijetljeno ni na svim prilazima gradu. Naš prilaz od ulice Ivica Davida je glavna ulica koje saobraće prema Banja Luci. Uveće tu prolaze djaci, a svijetla nema. Mislim da treba voditi računa o tako prometnim ulicama i osvijetliti ih.

Posebno bih istakla važnost elektrifikacije sela oko Banja Luke, jer mnoga još uvijek nemaju osvijetljenja. Mi nastojimo ovdje da što više uljepšamo grad, da blistaju neone i svjetiljke, a u našim selima neposredno do Banja Luke gore još neki i petrolejske lampe.

Što se tiče izrade programa rada Mjesnih zajednica, slažem se sa primjedbom drugog koji je rekao da je veoma teško postaviti program rada i unapred izaći pred javnost, jer se ne zna ni sa čime raspolažemo i ako sve ne bude kako smo se dogovorili, nepotrebno izazivamo nezadovoljstvo građana. Iz ovih razloga nije moguće unapred napraviti plan, već sačekati dok se vidi sa koliko ćemo sredstava raspolagati. Mjesna zajednica u Budžaku nije postavile veliki zahtjev i zaista su to minimalna sredstva u odnosu na druge mjesne zajednice, koje su zaista odviše tražile.

I pitanje trotoara u ulice Ivica Davida se već goedi-
name postavlja, ali se ne rješava. Nitko mi još nije odgovorio
što biva sa tim sredstvima. Neznam zašto se sada predviđa 15
miliona dinara. Naši građani žele da znaju dokle tih 15 miliona
dinara može obezbjediti izgradnju trotoara.

dr. PIŠTALIĆ

U p gledu dječjeg dispanzera smatram da građani
ovoga grada i privreda treba na neki način da nadju sredstva
da se ovaj dispanzer ne gradi 3 godine. Smatram prijeko pot-
rebnim da se djeci ovoga grada stvori mjesto za pružanje zdrav-
=stvene pomoći. Dovoljno je da kažemo da imamo preko 30000 dja=
ka, a imamo svega 4 terapeuta za zube. a da ne govorimo o
potrebi preventivnih pregleda djece, koja dolaze u grad iz
svih krajeva. = Opet podvlačim - treba naći mogućnost da se
to rješi.

JEVTO ŠOLAJA

Bolje bi bilo da smo imali na dvije stranice preg-
led objekata koje možemo poriti sa ovih 4 milijarde dinara.

Polszim od pretpostevke i uvjeren sam da smo pri-
=hvatili princip kako je rečeno i u Z konu, da prvenstveno
rješavamo probleme obrazovanja i druge o koj ma je predsjed
=nik govorio.

Pozdravljam inače princip ~~ix~~ u vezi raspodjele
sredstava, da se ne dijele sredstva na uobičajen način, nego
se prilazi drugačije, kvalitetno novim putem.

Moram da iznesem neke stvari koje su problem
na području gdje sam odbornik. Radi se o školi na području
Rudarske ulice, odnosno njene izgradnje. Djeca iz te ulice

idu u tri škole i to u "Zmaj Jovinu", u školu pod pećinama i "Braće Pavlića". Preko 1200 djece sa tog područja se nalaze u tim školama. Djeca sa ovog područja idu i u školu koja se nalazi u Rudarskoj ulici u privatnoj zgradi, kod Tvornice "Jedranka". Ta je škola površine 8 x 4 i u tri smjene idu 124 djece. Nigdje na komuni nema slučaja da djece idu u školu u privatnoj zgradi, osim ovog. Ja se pitam dokle nećemo moći udovoljiti građanima i riješiti taj problem. Ranijih godina su nam date uvjerenja da će to biti napravljeno. 1964. godine rečeno je da je to prioritetno u 1965. godini, a 1965. godine su nam kazali da je Borik prioritetan, i postavljam pitanje u kojoj će godini biti konačno stvarno prioritetni. Sreća bi još bila kada bi ta djece mogla biti sigurno i normalno polaziti u te tri pomenute škole. Ali nesreća je u tome da su i te škole toliko opterećene da odgovorni drugovi u tim školama kažu da neće moći više djecu primiti iz tih ulica. Biće u vezi s tim velikih problema prilikom upisa djece u jesen. Sve te škole rade u tri smjene, a u školi Braće Pavlića su i prostorije školske kuhinje pretvorene u učionice. Zbog takove situacije imamo dosta djece koja ne puštaju školu u 4. ili 7. razredu i prepuštena su onda ulici. Prošle godine smo imali tako sa jednom grupom od 50 djece sastanak, a vjerojatno ih ima i više koje ne pohađaju školu.

(Primedba druga Š. Maglajlića: Može li se znati kakav je dohodak tih ljudi čija su to djeca. Ako ti ljudi stvaraju dohodak, onda moraju njihova djeca imati školu)

Drug ŠOLAJA nastavlja: Nema niti jednog među njima koji nije zaposlen. Njihov dohodak u masi nije velik, jer se pretežno radi o polukvalifikovanim i nekvalifikovanim

radnicima koji su tamo izgradili privatne kuće i od vremena nekon oslobodjenja, izgrađeno je tu nekoliko stotina stanova.

Ne prigovaram zbog stava prema Mejdanu, ali se zalažem da se i na području Rudarske ulice konačno izgradi škola.

Obzirom na ove akutne probleme, podržavam prijedlog druga predsjednika da idemo na uvođenje samodoprinosa građana za izgradnju škola.

VIDA KARABEGOVIC

Djelovanjem privredne reforme došlo je do smanjenja osnovnog vida poreskih prihoda iz neto ličnih dohoda radnika. Uz ostale postojeće teškoće finansiranja i podmirenja obaveza stvara se niz problema i zahtjeva vanredne napora prikupljanje i usmjerenje i preraspodjela budžetskih sredstava. Potrošnja u našoj opštini zavisiće od privredne aktivnosti i dohotka koji se stvara. Prema tome, moramo budžet potrošnje prilagoditi našim mogućnostima za finansiranje. Pregledavajući pažljivo naš budžet za 1966. godinu, vidimo da bi mogli možda ipak povećati te naše prihode. Nama je poznato da ne mali doprinos predstavlja opštinski porez na promet robe. U našem budžetu to je 1965. godine iznosilo oko 772 miliona starih dinara. U republičkom budžetu se predviđa porez na promet da će biti veći za 22%, ali u našim materijalima vidim cifru od 8,2% više u odnosu na prošlu godinu. Ja mislim da taj prihod, što idemo dalje, treba da zauzima sve značajnije mjesto u formiranju budžeta prihoda. U našoj dosadašnjoj praksi i djelatnosti nismo posvetili dovoljno pažnje i poduzimali mjere za brži razvoj naše trgovine, ostvaranju više prostora za trgovinu, ugostiteljstvo i druge djelatnosti tercijalne prirode, a sigurno je da bi

nam to omogućilo da povećamo materijalnu bazu komune. Ako ne budemo radili na osposobljavanju i proširenju trgovinske mreže, onda se nema gdje apsorbovati porast ličnog dohotka, a u trgovini je 30% apsorbirana. Situacija će se još više poboljšati kada uzmemo u obzir da Republika ustupa opštini 7% saveznog poreza na promet, a to iznosi oko 244 miliona 600 hiljada starih dinara. To se ostvaruje na području naše opštine. Znači, i taj vid budžetskog prihoda zavisen je od povećanja prometa robom, a to opet znači = od povećanja trgovinske mreže.

U materijalima je postavljeno pitanje kako rasporediti budžetske prihode, da se vidi koje su primarne, a koje sekundarne potrebe. Ja bih se složila da su primarne potrebe osnovno školstvo, preventivna zdravstvena zaštita, socijalna zaštita, obezbjedjenje rada organa Skupštine, sudstva i t.d. Ja bih se složila s tim da prvo podmirimo primarne potrebe

Ima međjutim jedan problem koji izgleda mali ali tako nije. Radi se o higijenskim nužnicima u školama. Mi smo u okviru mjera zdravstvene zaštite izglasali i izgradnju higijenskih nužnika, ali po svemu izgleda da to nije obaveza sviju nas, jer se skoro ništa od svega što je zaključeno, nije uradilo. Bilo je riječi i o dovodu pitke vode, ali ni to nismo uradili. Ove godine to moramo bezuslovno održati kao prioritetan zadatak.

Mene iznenadjuje što se zahtjeva 60% više sredstava nego što su prihodi za 1966. godinu. Treba jednom da nam bude jasno da se nemože stalno ići sa onom parolom: tražim više da dobijemo ono što smo zamislili. Svi naši plenumi i Kongresi upućuju nas nato da budemo realni i radimo ono što je stvarno prioritetno. Prioritet treba dati onim školama o kojima je govorio drug Burazerović,

a to su škole za zanimanja i srednja tehnička škola. - U budžetu republike je predviđeno 1 milijarda dinara za izgradnju osnovnih škola, sa participacijom od 10 do 30% učešće. Isto tako je predviđeno 500 miliona dinara za izgradnju i dogradnju onih škole gdje se školuje kadar koji je interesantan za našu privredu. Sigurno je da bi morali obezbjediti sredstva za učešće i da možemo startovati na ova sredstva iz republike.

Tačno je ono što je govorio dr. Pištalić u pogledu dječjeg dispenzera. Međutim, sumnjam da mi možemo odjednom obezbjediti 300 miliona dinara. Ali, da li će biti dovoljno za prvu etapu 72 miliona dinara, a to sumnjam i mislim da će ta etapa nas koštati oko 100 miliona dinara. Ja ne vidim druge mogućnosti za obezbjeđenje te sume, nego sredstva Zavoda za socijalno osiguranje. Međutim, obzirom na smanjenu stopu za zdravstvenu zaštitu, sumnjam da možemo i na to da računamo.

MIL RAD PIAVŠIĆ

Meni se čini da u ovakovoj situaciji kakove je sada, prijedlog kakav je dat od strane Opštinske skupštine, daleko bolji nego što je bilo slučaj dosada, iako smo s druge strane u daleko težoj situaciji da raspravljamo o budžetu nego ranije. Vrlo je teško kazati što treba zaista finansirati u 1966. godini, pogotovu kada vidimo da ni primarne potrebe nemožemo pokriti sa sredstvima koje imamo na raspolaganju. Postavlja se onda pitanje kako da usmjerimo diskusiju, kako istupati na zborovima birača, što da predložimo da se usvoji, a što ne.

Ono što je drugarica Vida Karabegović iznosila u pogledu poreza na promet, treba vidjeti ukoliko to može da ima uticaja na povećanje prihoda. = Što se tiče doprinosa za uredjenje gradskog zemljišta, neznam što možemo još iz toga finansirati. Mi smo stvorili jedno stambeno preduzeće i mi kao odbornici koji objašnjavamo komunalne potrebe u gradu, moramo znati više o tome da znamo reći kuda se ta sredstva troše.

Što se tiče rashoda, to je samo plan naših želja. Mi moramo sada znati da razlikujemo što je nužno od onoga što je potrebno. Ako vidimo da imamo 41 milion novih dinara, a tražimo 65 miliona, onda treba da znamo što je zaista prioritetno. Ako ne odemo odavde sa rasčišćenim pojmovima, mi ćemo se naći na zborovima birača u veoma nezgodnoj situaciji. Ako gradjanima prepustimo na volju da kažu što sve treba, onda će tih 65 miliona narasti na 80 miliona N. dinara.

Ima jedno pitanje koje je za nas veoma bitno i često se sa njime susrećemo na zborovima birača. Radi se o uvođenju samodoprinosa. = Predsjednik je rekao da bi taj doprinos služio za potrebe školstva i zdravstva. Takav način finansiranja, pogotovu kod niza komunalnih problema, neodrživ je sa takvim prijedlogom. Ja znam da su potrebe u školstvu ogromne i treba za to naći sredstava, ali nemožemo zanemariti ove goruće komunalne probleme. Sa samodoprinosa nemožemo ići nikako na centralna sredstva ali da ona udju u budžet opštine i otuda vršiti finansiranje. AKO idemo na samodoprinos, onda to preba da damo mjesnim zajednicama. Ako već ne bi bilo moguće sa cijelom sumom, ali jedan dio tih sredstava treba im sigurno dati. Iz ovog prijedloga proizlazi da niz sitnih komunalnih djelatnosti na području grada nećemo moći finansirati. Radi se o asfaltiranju nekih ulica i sl. što će sigurno biti postavljeno na zborovima gradjana.

Prema tome, ako idemo na doprinos, opravdano je da dio sredstava ide na komunalne potrebe.

Što se tiče dječjeg dispanzera, postavlja se pitanje da li naše zdravstvene ustanove imaju u svojim fondovima sredstava sa kojima bi mogli da učestvuju u finansiranju odredjenih potreba komune. - Postavlja se i pitanje integracije zdravstva u cjelinu, ili djelimično izdvajanje sredstava zdravstvenih ustanova za rješavanje nekih problema. - Zdravstvene ustanove u 1965. godini imaju fondove u iznosu od cca 450 miliona dinara, Akobi ta sredstva bila objedinjena, sigurno je da bi makar jedan veliki problem u cjelini riješili. Ali, 450 miliona dinara razbijenih u 12 zdravstvenih ustanova, a svaka ustanova ima svoju investicionu politiku i svojim sredstvima rješava svoja goruća pitanja, nemože dati nigdje ozbiljne rezultate. Sa takvim shvatanjima oni nemogu da gledaju interes cijeloga grada, već samo svoj.

Mi skoro na svakoj sjednici Skupštine opštine postavljamo pitanje školstva. Sigurno je da imamo veoma ozbiljnih problema u prosvjeti i ona se moraju rješavati, slažem se i sa tim da su lični dohoci u prosvjeti relativno mali, ali postavlja se i pitanje što i drugovi u prosvjeti rade po pitanju vas-pitanja. Uzmimo samo primjer upisa djece u mjesecu septembru, onaj odnos, recimo gimnazije, da uslovljava dobivanjem sredstava hoće li ili ne primiti odredjen broj učenika. I o tome treba da se govori i vodi računa.

ŽIKA BABIĆ

Ja moram da istaknem već poznati naš stav - da su baši budžetski prihodi smanjeni i sa tom činjenicom moramo ra-

-čunati. Bez obzira ~~na~~ koliko je na to upozorila i poznata Rezolucija Savezne skupštine i VIII. Kongres SKJ i prve privredne mjere, a i danas drug predsjednik u svojoj uvodnoj riječi, moj je utisak da mi ni sa ovim materijalom ni današnjom diskusijom, ne vodimo računa o toj činjenici. Mi i ovdje u Skupštini diskutujemo tako da li treba asfaltirati ovu ili onu ulicu i slično, a mislim da drugovi koji diskutuju, nisu sagledali dobro našu budžetsku situaciju. Mi imamo u ovim materijalima nabrojene primarne i sekundarne potrebe. Kamo sreće da makar za ove primarne potrebe imamo sredstava, ali kako god se gleda, vidi se da ni za te primarne potrebe nemamo dovoljno sredstava.

Dalje drug BABIĆ navodi da su među sekundarne potrebe navedene neke investicije, koje se vezane za područje obrazovanja, iako znamo da je to za nas jedan od najvažnijih problema. Ne shvata kako se može jedan dio redovnih rashoda državne uprave prebaciti u sekundarne potrebe dok se među primarne potrebe razvrstala regulacija potoka, uređenje jednog novog parka i sl. Možda to ljude i zbunjuje. Kada se gleda od stavke do stavke, nema ničeg za što ne bi bili da se to finansira, ali ako pogledamo da li je potrebnije da imamo higijenske nužnike u školskoj zgradi ili da održavamo postojeće zelenilo sa sredstvima koja možemo za to edvojiti, onda se sigurno moramo izjasniti protiv investicije za novi park.

Dalje drug Babić navodi stavke iz materijala koje se odnose na čisto školstvo, bez klozeta i bez vode, što je najnužnije, za fond za kulturu, socijalnu zaštitu, državnu upravu - za redovnu djelatnost bez modernizacije - profesionalni vatrogasni vod, SUP, otplata anuiteta i sve to iznosi oko 4 milijarde 312 miliona dinara i još neke stvari koje moraju biti, kao što je Pedagoški zavod i sl. što sve iznosi 4 milijarde 600 miliona din.

Pri ovoj računici nisu uzeti ni kreditni fondovi, ni obrazovanje odraslih, ni stipendije, naše dnevnice za sjednice, održavanje makadan ulica i sl. - Ja sam uzeo samo javnu rasvjetu, javnu higijenu od prioriteta, a možda svaka od tih svaki može da pretrpi određena smanjenja, ali vjerovatno nemože biti prepolovljeno. Plate se ljudima moraju dati, ulice grada mora da se čiste, mora da imamo najnužnije sanitarne ustanove. Kakav bi smisao bio moje diskusije kada bi se zalagao ovdje za asfaltiranje neke ulice, iako je sigurno da je jeftinije asfaltirati, jer je onda lakše i održavati, ali mislim da ćemo biti primorani da shvatimo da budžet nemože sve to da finansira. Koliko smo mi za reformu i njene stavove na riječima, u konkretnim prilazima svaki od nas pomalo otstupio od tih stavova. Ja tako doživljevam taj materijal, koji zabrinjavajuće djeluje. Neznam da li drugovi koji su ovo pripremali, svjesni da ni one najprimarnije potrebe nemožemo da finansiramo.

Dotacije društveno-političkim i drugim organizacijama - tu nisu ubrojene mjesne zajednice - prošle godine su iznosile 78 miliona dinara, a ove godine se zahtjeva 160 miliona. Meni nije jasno da li je u redu da ljudi iz tih organizacija traže tolika sredstva, jesmo li mi shvatili situaciju, jesmo li za reformu i da sredstva ostanu u privredi da bi joj omogućili da ona ojača. Ja sam u nekoliko navrata predlagao prilikom donošenja budžeta, a i danas ponovno predlažem ; ja sam za potpuno ukinjanje dotacija političkim organizacijama, ali ako to nemože da se uradi u jednoj godini, onda treba da nauzmemo stav da se u narednom periodu potpuno ukine dotacija društveno-političkim organizacijama, a da se sada počinje i svake godine smanjuje. Kakav smisao ima uvođenje dopunskog doprinosa građana, ako ja ne plaćam članarinu političkoj organizaciji kojoj pripadam.

Mi kada pravimo budžet, utvrdimo namjene i onda kažemo da nema dovoljno sredstava za školstvo. Tako nemožemo. Mi treba sredstva tačno da planiramo i reći da ćemo sa tim sredstvima to i to uraditi, jer je to najpohodnije, a da vidimo za što ćemo utrošiti depun-
-ska doprinos, pa ako treba, da kažemo da je to za prosvjetne radnike. Mi treba da obezbjedimo plate prosvjetnim radnicima, jer to moramo i bez toga nemože biti budžeta. Ali, zato da vidimo i procjenjujemo - možemo li jedno vrijeme biti još bez gromobrana, ali zato da dalje ne odgođamo pravljenje klozeta u školama. To možemo nešto sa sredstvima, a nešto dobrovoljnim radom, a naglasićemo da depunski doprinos uvedimo za proširenje školske mreže. Kada sam pe-
-če da govorimo o dotaciji društvenim organizacijama, još bih htio to da kažem; hajdemo na skupove građana i svi će oni biti za doprinos, ali se moramo ujedno sa njima dogovoriti da kao članovi društvenih organizacija treba da plate članarinu, jer im inače nemožemo druge potrebne stvari obezbjediti. Ja mislim da smo dovedeni u situaciju da sa budžetskim sredstvima finansiramo samo lične i najnužnije materijalne izdatke državne uprave, prosvjete, kulture i drugih institucija. Treba ići i na dovršenje započetih objekata u prosvjeti. - Kada se sve to najnužnije uzme, nema dovoljno sredstava. Mi nemamo sredstava za zdruštveno-političke organizacije, treba ostaviti samo najnužnije da mogu funkcionirati, a treba da se odreknemo svake nove investicije za modernizaciju puteva, a što se investicija tiče - da vidimo što možemo učiniti u vezi školstva i zdravstva, udruživanja sredstava privrednih organizacija - ali vidjeti i to da li bi to bio veliki pritisak na privredu - ili ne. Treba da vidimo kakove interese ima privreda da neke stvari zajednički finansiramo. Znači, ako bi dotacije

rigorozno smanjili, ako bi vidjeli u čemu može da nam ~~intervent-~~ pomogne privreda sa stanovišta njene zainteresovanosti, možda bi mogli sa većim sredstvima intervenirati na modernizaciji državne uprave da bi ona bila jeftinija. Ja mislim da je za nas kao Opštinsku skupštinu veoma važno da znamo kolika je ukupna masa sredstava za državnu upravu. Nas interesiraju i njihovi lični dohoci, ali to ostavljamo tim kolektivima, ne interesuje nas s druge strane možemo li učiniti nešto da sa tim sredstvima se država ipak modernizira i bude jeftinija. - Što se tiče stipendiranja i kreditiranja kadrova, mislim da bi mogla privreda nešto preuzeti. Na kraju krajeva, kadrovi svi ti uglavnom trebaju privredi na ne Opštinskoj skupštini. Opština bi u stvari trebala da stipendira ili kreditira onaj kadar koji njoj treba, ili neki drugi kadar koji nemože drugi da kreditira. Mi smo još uvijek u situaciji da smo na riječima za nove mjere, ali u pauzama zadržavamo da se neki našti problemi rješavaju kako nema to odgovora. Dobro bi bilo, ako bi bili u stanju i vremenski stigli, da prije izlaska na zborove birača, da neko koordinaciono tijelo ili drugi organ, predloži što sa tim 4 milijarde 100 miliona dinara smo u stanju finansirati, jer kao što vidimo ni prioritetni zadaci se nemogu uklopiti u tu sumu. Ako ostavljamo svih 6 milijardi potreba, to nemožemo ovdje na Skupštini rješavati.

Što se tiče dopunskog doprinosa, nisam zato da se ta stavka ostavlja u budžetu otvorena. Mi treba da isplaniramo budžet kako treba i pošto nema dovoljno sredstava, da vidimo hoćemo li doprinos dati za vedovod ili nešto drugo. Nisam zato da sprevodimo u budžetu takovu orijentaciju da jednu poziciju koja je najosjetljivija, ostavimo nepokrivenu i onda na to dobijemo saglasnost građana za doprinos. Kada bi dali sredstva

mjesnim zajednicama, ta sredstva bi se lakše obrtala i bila bi umnožena sa dobrovoljnim radom, ali se ipak radije odlučio za centralizovan opštinski dinar uz uslov da bi gradjanima ponudili na primjer četverogodišnji program za uvođenje doprinosa i rješavanja tih i tih problema. Teške će se gradjani izjasniti za doprinos ako se na jednom području neće ništa uraditi.

FUAD BALIĆ

Mislím da treba pozdraviti metod da se problematíci budžeta prilazi demokratičnije i usučnije i da se već u prvim začetima prave konture, da ne idemo sa fiksnim stavovima koji poslije dovode i do društvenih, političkih i drugih posljedica.

Šene samo začinjuje da u ovim materijalima koje smo dobili i gdje su uneseni podaci za kulturu, kaže se da ima i priglog, kojeg ali nema. Retpostavljam da se radi o griješci (primjedba iz auditerija: radi se o griješci).

Mi smo insistirali nekoliko godina na postotku sredstava i obrađovali smo se da je koordinaciono tijelo nakon 4 godine stalo na stanovište da prihvati takovu politiku, jer mnoge komune koje su se solidarisale sa nama, već to primjenjuju i sada lonsačno dolazi na red i Banja Luka. No, i ustanovljavanje tog postotka je samo prelazna odredba, dok ne predjemo na Ustavnu odredbu u pogledu finansiranja kulture. Novi zakon će sigurno regulisati finansiranje kulture i umjetnosti. Kada govorimo na skupštini, nisam zato da govorimo o detaljima, već o suštini i politici.

U oblasti kulture i umjetnosti imamo prioritete, koje već godinama tvrdeglavno penavljamo. Bibliotekarstvo, kinofikacija TV-mreža i sadržaj društvenih demova koje svake godine gradimo, to su naši prioriteti i to predstavlja kulturni minimum svakog

gradjanima koji radi, neovisno gdje stanuje, ali doprinesu ovoj skupštini da ima veća sredstva na raspolaganju.

Kada proučavamo kulturu i umjetnost u našoj komuni zadnjih 10 godina, vidimo da nismo udevovaljali dvjema osnovnim stvarima. Prigradsko i seosko područje još uvijek kaska za razvijenijom gradskom sredinom. Postavlja se pitanje da li to nije već i kočnica gradskom području. Drugo pitanje - da li programi kulturne-umjetničkih profesionalnih i amaterskih institucija vode računa o dvjema osnovnim kategorijama građana; o radnom čovjeku i o omladini. Svi naši programi treba da se u stvari prilagode ovim kategorijama. Ako se tako postavimo, onda u suštini nema nesporazuma. Bitno je da se to i kaže, jer iz tabela koje smo dobili, vidi se da stvari ne stoje u skladu koji bi bio potreban. Mi danas trošimo sredstva uglavnom na lične rashode. Od 80 miliona dinara dotacije Narodnom pozorištu, preko 70 miliona ide na lične rashode. U bibliotekarstvu, od 29 miliona, 20 miliona dajemo za lične rashode. Naravno, na takav način nemožemo imati potreban fond knjiga. Na takav način možemo kupiti možda dvije iste knjige, a mi u oblasti samo upravljanjem imamo često i trideset reflektanata istovremeno na neke knjige. Imamo slučaj u selu Barkevići da jedan zemljoradnik već četvrti puta uzima TIHI DON, jer nema druge knjige.

Možemo kažati da je banjalučka komuna učinila mnogo u odnosu na samoupravu u oblasti kulture i umjetnosti i mi smo ispred mnogih drugih oblasti. Već nekoliko godina se pojavljujemo pred gradjanima komune sa konkretnim programom. Mislim da bi i druge oblasti trebale tako da postupaju. Posljednjih nekoliko godina mi smo za kulturu dobivali 1-3% sredstava budžeta, a u 1965 godini nešto preko 4%. Iznesi su relativno veći, ali postoci se jedva mijenjaju. U Mostaru, na primjer, posljednjih 6 godina došlo

se od davanja 3.11% na 11.77% za kulturu, a to je komuna koja tvrdi da je u težim uslovima nego Banja Luka. Banja Luka ima 21 profesionalnu instituciju, a 11 se izdržava iz opštinskog fonda, nešto iz Republike, a ima 25 amaterskih organizacija na terenu komune. Ako uzmete tako razgranatu mrežu, vidi se koliko je teška situacija u pogledu sredstava. Ima još jedna teška stvar. Koliko mi god govorimo, mi još uvijek jedan drugome lažemo, zato što ne vjerujemo da će neko objektivno gledati, a krajnje je vrijeme da mi komunisti jedan drugom vjerujemo. Mi kada šaljemo opštini materijale, odmah kažemo da skupština opštine nema povjerenja u ovaj organ i sa time bi trebalo prekinuti. Takova je situacija i sa prosvjetom i drugdje. Medjutim, ako vi nemate ovdje razumjevanja, onda koji faktor u komuni treba da ima više razumjevanja. Ako to rasčistimo, stvoriti ćemo realne programe, što ne znači da nećemo biti revolucionarni. - Ako se govori o doprinosu, kažem da potcijenjujemo građanina kao potrošača kulture. Banja Luka može da se ponosi na kulturnim nivoom svojih građana. Nama se dešava da se traži karta više za pozorište, za dječje pozorište, za otvaranje izložbi. U Domu kulture je bilo preko 200 hiljada posjetilaca. Ovaj grad ima tradiciju u pogledu kulture. Amaterska društva sama dala su 418 nastupa, a od tog broja 222 u komuni u najzabitnijim selima, 44 na sreću, 47 u Republici, 27 u okviru Jugoslavije i 8 u inostranstvu. Ovo sigurno pokazuje vitalnost amaterskih organizacija. Dodamo li tome činjenicu da je tim priredbama prisustvovalo oko 165000 ljudi, vidimo što ti mladi ljudi rade. Oni su ostvarili vlastita sredstva preko 7 miliona dinara i to je jedini pokret koji živi i od vlastitih sredstava, a ne samo od dotacija.

Mi moramo shvatiti da se nešto promjenilo i u shvaćanjima ljudi, kada je riječ o kulturi. Mi smo u Aginom selu rekli

da dajemo 400.000 starih dinara za agregat i kazali da Dom kulture mora imati sadržaj i za tri dana su dr govori iz Aginog sela skupili 400.000 dinara od seljana. Zato, kada se govori o doprinosu, zato sam da ako dajemo 100 dinara, da u centralni fond ode 50 dinara, a 50 dinara da se dade mjesnim zajednicama koje će to znati drugačije upotrebiti.

Ovdje je bilo diskusije oko parka Kastela. Vidli smo iz materijala da na čuvanje ode 6-7 miliona dinara svake godine, a tamo je iz godine u godinu sve prljavije. Ja sam protiv takovog davanja sredstava. Mi sa 6 miliona dinara možemo napraviti 20 kapija i uz pomoć naših mladića očistiti, a neka se plati ulaznica i neka se od toga održava park. Mi svakog proljeća imamo štete par miliona dinara. Ovako, tamo pred Kastelom je pravi ciganluk i sve to daje veoma ružnu sliku gradu.

Za turizam smo predvidjeli nešto preko 1 milion dinara, iako znamo da su Banja Luka i Jajce poslije Sarajeva sa tog st novišta najinteresantniji. Mi održimo nekoliko savjetovanja u Banja Luci, kao ono o kulturi gdje dođe 500 ljudi i ostave u Banja Luci 3 miliona dinara. Mi suviše usko gledamo na pitanje turizma, Mi zaboravljamo da smo u Domu kulture imali prošle godine 5 jugoslavenskih savjetovanja i da su ljudi ostavili dosta sredstava u tom gradu, Mi ako tražimo neku manifestaciju 100.000 dinara, mi to mnogostruko vrstimo. Mi i ne shvatamo kako se otvaraju pred nama vrata turizma kada će Komar biti asfaltiran, a mi za to se nismo uopšte pripremili. Da smo za razgledanje 5 džamija i 10 spomenika kulture makar dinar naplatili, mi bi danas imali 20 miliona dinara za zaštitu spomenika kulture, ali je nama lakše dati za restauraciju 20 miliona nego naći nekoliko studenata historije umjetnosti koji će biti angažirani u Ferhadiji i tumačiti njenu vrije

vrijednost i naplaćivati ulaznice.

ŠEFKET MAGLAJLIĆ

Mislim da pitanja koja su postavljena ovdje povedom zauzimanje stavova o budžetu, vezana su sa našim razvitkom sistema i proizlaze iz razvitka, a sam sistem ih samo zaoštrava. Ova se pitanja sve postavljaju i u drugim opštinama zavisno od obima i mogućnosti za njihovo rješavanje, i od nastojanja pojedinih rukovodilaca i organizacija da ih i riješe.

Mislim da bi se teško moglo reći koji od ovih zahtjeva koji su iznešeni su prioritetniji, ako bi se stavili u poleđaj ljudi koji te zahtjeve postavljaju i treba da se riješe. Kada bi još upitali građane, zahtjeva bi bilo još i mnogo više. Ove je samo dio zahtjeva koji bi mogli da konkurišu na sredstva, jer su tu već filteri bili i to je prema tome najmanji dio potreba. - Ja mislim da se stvarno postavlja pitanje - što treba da bude kriterij kod dođjeljivanja sredstava. Sigurno je da se svi slažemo sa izlaganjem druga Balića u pogledu kulture, slažemo se sa time od kolike je važnosti prosvjeta, pa zdravstvo, komunalne potrebe, prilazi novim kućama i t.d. - Ja sam bio u jednoj sličnoj situaciji kada sam radio u Izvišnom vijeću i postavilo se pitanje štednje. Imali smo prijedloge tada da napravimo manje stanove, da oni ne budu šesdeset m², nego 54, pa se ni onda nismo mogli uklopiti u sredstva stambenog fonda, pa smo onda išli na još manje, pa smo smanjili špajze, jer navodno imamo samoposluge i ne trebaju nam velike ostave i t.d. - Nešto slično se sada postavlja. Sada kažemo da treba obezbjediti plate učiteljima, a materijalne izdatke da zapostavimo, i t.d. - ali problem ostaje ipak problem.

Netke je ovđje rekao u vezi klozeta u školama i da li ih treba napravili ili ne. Ja mislim da u Banja Luci moraju biti klozeti, voda i kanalizacija u školama. Hoću da kažem da na tim stvarima nemogu se praviti planovi za štednju. - Posmazrajući sve zahtjeve, gdje se oni nalaze, teško je reći za neki objekat da ga netreba graditi, jer se radi o ljudima koji sa svojim dohotkom ostvaruju sredstva. Neki su objekti potrebni sa stanovišta razvitka, neki iz socijalnih, neki iz zdravstvenih razloga i sl. Znači, ima čitav niz momenata radi kojih treba ove objekte izgraditi. Postavlja se pitanje koje kriterije primjeniti za određivanje sredstava, i to u opštini kakova je Banja Luka, gdje žive ljudi od najvišeg do najnižeg standarda, gdje ima ljudi kojima je nasušna potreba ćići u pozorište, do onih koji su nepismeni, gdje vlada takovo šarenilo, gdje se nalazi Jugoslavija u malome. Imate šarenile u proizvodnji, kulturi, u potrebama i tu treba imati druge kriterije, jer u protivnom ćete se vi odbornici naći u teškoj situaciji i moraćemo držati onda velike govore ovdje i tko bude više govorio i više uvjeravao, taj će uspjeti da se objekat iz njegove izborne jedinice prihvati, a tko bude manje govorio, neće u tome uspjeti. To je veoma teška situacija za odbornike, teška situacija za građane i to nesmi je da bude kriterij za raspodjelu sredstava. Treba doći do objektivnih mjerila. Mislim da bi trebale uzeti u obzir i iskustva drugih opština. Po mome mišljenju -- treba poći od dohotka. Razvrstao bih ja ove objekte i da znamo koje radimo za zdravstvo, koje iz prosvjetnih razloga, ali koje moramo graditi r di toga što je taj radni čovjek svojim dohotkom tome pridonio. Jednu školu moramo pedići zbog toga što su ljudi to već

obezbjedili svojim dohotkom, a drugdje moramo preljevati sredstva iz budžeta. Naravno moramo naći ljude koji će na osnovu objektivnih kriterija razvrstati ove zadatke. Onda će te pozitivno uticati na dohodak i proizvodnju onih drugih, jer ovo sve više i više treba da bude vezano za dohodak. Oni ljudi sa niskim ličnim dohocima kojima se nešto gradi, makar treba da znadu da su regresirani i da treba da nastoje da postignu i ostvare takav dohodak da se oslobode dotacija i regresa koji im se daje preko budžeta, jer je budžet velike preljevanje sredstava i ukoliko se ne bude vodila pravilna politika, može da dovede do velike nepravde. Ovisi sve od toga sa kojih pozicija polazimo. Ako podjemo od različitih pozicija, možemo izvesti krivi zaključak. U diskusiji o ovom problemu treba o tim elementima govoriti. Budžet se ove godine sigurno neće na tome bazirati, ali da makar već ove godine osvjetlimo kroz te ove zahtjeve. Na sistem dohotka treba postepeno reći, ali u ovom budžetu treba osvjetliti ove zahtjeve, izdatke budžeta sa stanovišta dohotka, pa makar se radilo o budžetu i njegovoj raspodjeli. Onda će sigurno i ona pitanja o kojima je govorio drug iz škole učenika u privredi, biti drugačije posmatrana. Ja sam za tu školu, ali postavlja se pitanje ko treba to da riješi. Ne treba nas uvjeravati da ~~mi~~ treba izvršiti reformu, da tamo treba dati sredstva, samo je pitanje ko treba da ih da, tko da vrši reformu. Opštinska skupština nemože da vrši reformu, a budžet nemože da obezbjedi sredstva. Znači, postavlja se pitanje kako se u stvari obezbjeduju sredstva za izgradnju tih škola. Ja to uzmem samo kao primjer, jer takvih pitanja ima mnogo.

JOVO IVANIĆ

U dobroj mjeri je tačno ocijenjeno kako su dati prioriteta pojedinih zadataka i tačno je da su te u prvom redu prosvjeta i zdravstvo. No, isto tako se nemogu oteti utisku da za 22 godine, koliko je prošlo od oslobođenja, nismo mogli izgraditi dispanzer za djecu. 1945. godine se počele raspravljati o dispanzeru, ali je onda bilo riječi o gradu od 20000 stanovnika, a danas je situacija potpuno izmjenjena. - I ova sredstva koja se predviđaju su mala, ali za prvu etapu ipak dovoljna. Ipak, od svega je najvažnije školstvo, jer ako te riješimo, imaćemo i kulturnog i obučenog čovjeka.

Mislím da nije u redu što je drug Bilić rekao da si međusobno lažemo. Znači, nije izgradjen kod nas odredjen moral. Mene lično su njegove riječi malo uvredile i nije trebalo tako da govori. Ja sam se uvijek u životu rukovodio time da iznosim stvari pošteno i nas je ovo društvo izgradilo da pošteno kažemo što mislimo. Ne kažem da nema odustajanja od osnovnih principa, ali da idemo tako daleko da kažemo da se međusobno lažemo, to je smjelost tvrditi.

Ja se izjašnjavam za samodoprinos da bude centralizovan i da idemo na konkurs pojedinih mjesnih zajednica sa odredjenim programom koji treba da bude iznešen na široku diskusiju, da se ocijeni svrsishodnost takvog poduhvata. Prema tome, onda bi svaka mjesna zajednica u skladu sa svojim učešćem mogla konkurišati na ta centralizovana sredstva. Ujedno se zalažem i za to da se u raspodjeli sredstava budžeta prvenstvo daje školstvu i zdravstvu.

SURUČIĆ BRANKO

Želim da istaknem jedan problem za koji smatram

da ova Skupština može da bude zainteresovana. - Bez obzira što djelatnost Muzeja narodne revolucije finansira srez, postoje akcije i problemi koji su od prvenstvenog interesa za ovu komunu. Takav je problem, za koji se već godinama obraćamo svim organizacijama i Skupštini - jeste postavljanje historijsko-etnografske izložbe Muzeja. "e radi se o nekoj velikoj sumi, a valja imati na umu da će ulaganje u to vraćati nama sredstva koja smo dali. Radi se o sumi od 10 miliona dinara. To je vanredan problem koji ne spada u redovnu djelatnost. Prostorije za tu izložbu imamo već godinu dana, ali trebamo taj novac za postavljanje izložbe. Mi pretendujemo na da od tranzitnog postanemo stacionarno mjesto za turizam, i zato nemožemo biti nezainteresirani za ~~ixxi~~ ovu izložbu. Prema jednom podatku iz prethodne godine, strani turisti su ostavili u Banja Luci oko 120.000 dolara. Ako uzmemo u obzir da tog stranog ~~xxxx~~ turistu neće u gradu zadržati ni soliteri, ni asfaltne ulice, ni hladna voda Vrbasa, već će i onog stranog i domaćeg turistu privući kulturno-historijsko naslijeđe ovoga kraja, a mi toga imamo mnogo samo treba učiniti dostupnim javnosti, onda ćemo moći zadržati turistu, a da ne govorimo o kulturno-historijskoj i pedagoškoj misiji koju pri tome obavljamo. Mi danas možemo turistu sa nama što imamo: Kastel, Behitluci i obilazak nekoliko spomenika - da zadržimo 3-5 sati maksimum, onda mi - na osnovu jedne realne računice - sa otvaranjem muzejske izložbe jedinstvene po svojoj originalnosti, možemo zadržati tog turistu 5-10 časova, a to znači vjerovatno i veća potrošnja tog turista u Banja Luci. Znači, ovih desetak miliona dinara će se nama za godinu dana indirektno vratiti.

Mi smo se obratili i Fondu za turizam , za kulturnu djelatnost Republike, ali ništa nismo dobili i tako je taj problem dosada ostao neriješen. Ove godine taj problem postavljamo oštrije i mislim da ga konačno treba riješiti i mislim da bi bilo sasvim nelogično ako se ne bi našla sredstva za njegovo rješenje. U Republici nam kažu da je to problem Banja Luke i tu treba da se nađu sredstva. Zato molim ovo tijelo da kod raspodjele budžetskih sredstava povede o tome računa.

FIKRET DŽANKIĆ

Za rješenje svih problema u opštini mi uvijek tražimo samo budžetska sredstva. Mislim da takova situacija nije u drugim opštinama i trebalo bi da koristimo iskustva onih koji su našla bolja rješenja. Ukoliko budemo tražili rješenja za sve kroz budžet, mislim da nećemo daleko otići. Čitava ova današnja diskusija se svela na potrošnju, izuzev diskusije drugarice Vide Karabegović. Niko ovdje u svojim diskusijama nije vodio računa o prihodima i hoćemo li moći ostvariti koliko trebamo - ili ne. Ove godine je postupak malo drugačiji u pogledu raspodjele tih sredstava i podjeljeno je na primarne i sekundarne potrebe, iako mislim da i u toj sekundarnoj podjeli što se smatra sekundarnim, a što primarnim - imam apsurdna, ali vjerujem da će to biti otklonjeno. Mogu da navedem što je za mene apsurdno. - Na primjer - Opštinski odbor saveza boraca prebačen je u sekundarnu raspodjelu, dok je uređenje parka u Rosuljama - primarna raspodjela. - Mislim da je ova sjednica upravo pravovremeno uslijedila da se dosta toga rasčisti. Ja u tom smislu htio bih da iznesem nekoliko problema.

Zna se da imamo na raspolaganju 4 milijarde i 100 miliona dinara. Mislim da danas treba rasčistiti što je primarna potrošnja i koliko se na nju može dati, jer po ovom prijedlogu mi tražimo za to 1 milijardu više nego su naše mogućnosti. U Zakonu je tačno rečeno što je primarno, ali u zakonu nije rečeno sa koliko ćemo ići na rashode uprave - možemo sa 400, ali i sa 600 miliona, primjera radi navodim to, kao što i sa prosvjetom možemo sa 2 milijarde 200 miliona ili 2 milijarde 400 miliona. Nama fali kriterij koji bi morali da imamo - da li prosvjeti treba 2 milijarde 200 miliona ili 700 miliona. Mi moramo imati kriterije da bi objektivizirali situaciju, a u tom smislu nama nije dat nikakav prijedlog. Ostalo je nerasčišćeno što je sekundarne raspodjela. To je sve ono što otpada od primarne, i kako u toj sekundarnoj raspodjeli odrediti ipak prioritet, jer bez toga nemožemo voditi politiku, ako za nju nešto ostane. Po ovom materijalu - ja nemogu o mnogim stavkama ni da govorim, jer ih neznam, nedostaje mi obrazloženje i nemogu da pravim komparacije. Mislim da čak u jednom dijelu primarne raspodjele, a pogotovu u sekundarnoj, treba rasčistiti što treba da finansira Opštinska skupština, a što neće. To mi nismo rasčistili u našoj opštini. - Mi treba da znamo što Opštinska skupština neće finansirati i što treba iz drugih izvora finansirati, a zato je vezan i rad i život naših mjesnih zajednica. Mislim da kada se radi o željama, da je učinjena jedna, vjerovatno nehotična, griješka. Unešene su želje 7 mjesnih zajednica iz grada, ali mi njih imamo 11 iz okoline. Njihove potrebe nisu unešene i mogli bi to smatrati zapostavljanjem tih mjesnih zajednica, iako oni imaju i te kako svoje probleme. Ja to izbošim zato je u jednom članu našeg Statuta piše da je sastavni

dio plana i budžeta opštine i plan mjesnih zajednica i prema tome mi o tome moramo voditi računa.

Kada se radi o tome što će finansirati Opštinske skupštine, a što neće, to treba odrediti i ja na tome insistiram radi toga, jer se postavlja pitanje što su uopšte mjesne zajednice. One, po sadašnjem prijedlogu raspodjele, su bolesnici. Dosadašnji tretman mjesnih zajednica u budžetu treba mijenjati. Ja ne plediram da možemo ove godine uvesti nove principe, ali se može već ove godine mnogo učiniti u vezi sa mjesnim zajednicama. Mjesne zajednice po svojoj društvenoj ulozi i suštini predstavljaju negaciju centralizovanja okupljanja i trošenja sredstava opštine. Ako je to tako, a mislim da jeste, jer mi na 2 sjednice Opštinskog komiteta razmatramo problem unutrašnje raspodjele u radnim organizacijama, zagovaramo decentralizaciju raspodjele, onda to treba da zagovaramo i na nivou Skupštine opštine. Ako se Opštinska skupština odriče odredjenih sredstava u korist mjesnih zajednica, a demokratija je u mjesnim zajednicama, onda sa tim sredstvima treba Opštinska skupština da se odrekne i odredjenih obaveza. Zalažem se -- jednom rječju -- da mjesne zajednice ne žive na budžetskoj dotaciji, nego na svojim stalnim izvorima sredstava. Kada to izbosim, ne iznosim to kao ideju, nego kao konkretna iskustva opština koje su daleko već otišle na tom planu. Stalni izvori sredstava mjesnih zajednica su u prvom redu nekoliko postotaka od dohotka u poljoprivredi, može da to ili nekoliko posto od maloprodajnog poreza na promet opštine. Na taj način stvaraju se stalni izvori sredstava u mjesnim zajednicama i omogućuje se da one vode brigu o onim problemima zbog kojih su i osnovane. Kada to govorim, imam na umu jednu malu opštinu, to je Gračanica, poljoprivredna opština koja crpi sred-

stva iz ova dva izvora koja sam naveo i na taj način se opština odrekla 32 miliona dinara u korist mjesne zajednice i na bazi tih 32 miliona dinara napravljeno je radova u vrijednosti od 110 miliona dinara. Prebacujući ta sredstva na mjesne zajednice, opština Gračanice ne gradi 4 razreda škole, nego to radi mjesna zajednica opštine. Rade oni i na elektrifikaciji, gradi se i ambulanta, jer je to problem mjesne zajednice i sl. Ne treba imati bojazni u što će mjesne zajednice da utroše sredstva. Ti stalni izvori sredstava su veliki impuls za uvođenje doprinosa u mjesnim zajednicama. O tom dinaru koji je dat mjesnoj zajednici ne treba građanin da brine, svakako manje nego o budžetskom dinaru.

Što se tiče samodoprinos, ja imam drugačije mišljenje nego što su neki drugovi iznosili. Ovdje se zahtjeva samodoprimos na nivou opštine. Mi moramo tačno znati onda za što se on zavodi, a mi danas to neznemo. Ja sam više za samodoprimos na nivou mjesne zajednice, jer odakle da se - na primjer - stanovnici Han Kola slože da se zavede tamo samodoprimos koji će se utrošiti za izradu generalnog urbanističkog plana. Oni za to nisu zainteresirani, ali su zainteresirani za izgradnju ambulante. Ako se radi o izradi generalnog urbanističkog plana, onda neka se uvede samodoprimos na terenu grada, jer to tangira ljude iz grada. Druga je stvar ako idemo na gradnju škole za radnička zanimanja. Tu je zainteresiran i grad i selo i to možemo uvesti. Ja podržavam ideju drugog predsjednika za formiranje opštinskog zajedničkog fonda. Mi smo to imali i dosada na odredjeni način, ali bih ja išao na druge izvore sredstava. Titovo Užice je formiralo opštinski fond zajedničke potrošnje, a baza je bio odredjen postotak od čistog prihoda privrednih organizacija po završnom računu. Oni su vidli da su ostali

bez sredstava za finansiranje nekih važnih potreba, pa su se dogovorili sa privred.organizacijama da oni dadu 4% od čistog prihoda i to je za njih značilo 170 miliona novih sredstava sa kojima su išli prošle godine na finansiranje izgradnje škole, ove godine će sa tim sredstvima sanirati kanalizaciju i t.d. Analogno tome, mogli bi mi vidjeti o kolikom postotku se radi ako je riječ o izgradnji škole za radnička zanimanja. Najveći teret u izgradnji te škole svakako treba da snose radne organizacije. Mi nismo u situaciji kao što je valjeonica bakra u Sevojnu koja je dala mjesnoj zajednici iz sredstava fabrike 7 miliona dinara za učešće u izgradnje osmogodišnje škole. Dok me neznamo tačno što su naši opštinski prioriteti i iz kojih sredstava finansirati, nemožemo prići ozbiljnijoj debati. Ja ne vidim razloga zašto mi ne bi mogli dati izgradnju klozeta i vode u školama mjesnim zajednicama i da oni kod uvođenja doprinosa povedu o tome računa.

Mi smo u prošlogodišnjem budžetu rekli da ćemo izgraditi stanove za prosvjetne radnike u tri bivša opštinska centra i od toga ne bi smjeli ove godine odustati, jer su inače djeca u tim mjestima u neravnomjernom položaju u odnosu na grad i u pogledu kvantuma i u pogledu kvaliteta znanja. Ja sam zato da svake godine ozbiljno rješimo jedan centar. Ako se radi o tri centra, onda po prioritetu prvo dolazi Bronzani Majdan.

Što se tiče diskusije druga Žika Šabića u pogledu dotacije društveno-političkim organizacijama, u načelu to prihvatam, ali drug Žika kao da je zaboravio da sve društveno-političke organizacije ne žive o istom dinaru. Ja kada plaćam partijsku članarinu, plaćam mjesečno 2-300 dinara, a za Socijalistički savez plaćam 20 dinara. Možda bi Socijalistički savez trebao da se više oslanja na SK nego li na budžet.

Kada se radi o društveno-političkim organizacijama, nisu prioritetne njihove plate, nego njihova aktivnost.

DJUBO REFIK

Iz čitavog pregleda budžeta vidi se da se po pitanju prihoda nalazimo u privrednoj reformi, a po pitanju zahtjeva - ne. Svi su zahtjevi postavljeni na maksimum. "a mene je primarno sve u potrošnji za što imamo sredstava, a sve što je primarno van tih sredstava, to je pitanje doprinosa mjesnim zajednicama. Prema tome, ja sam pristao da se doprinos daje mjesnim zajednicama i da oni to raspišu. Svakako treba prvo vidjeti što je primarno u budžetu. Sigurno je da se prosvjeta nemože financirati iz samodoprinosa, jer je svaki građanin iz svojih prihoda dao svoj udio da se obezbjedi djelovanje prosvjete i zdravstva. "edjutim i kod ovih radnika u prosvjeti, ima oko 279 njih koji u stvari nisu prosvjetni radnici, a to je oko 1/4 broja prosvjetnih radnika (tako iskazanih), ili to predstavlja po školi 3.5 čovjeka, dok s druge strane trebamo još 40 prosvjetnih radnika. Svakako to je priličan izdatak i stoga napominjem da kod razmatranja materijala treba voditi računa o minimumu bez čega se nemože. Pitanje potrošnje za upravu to je primarno, ali njihovi rashodi nisu veći za 11% kako je tu navedeno, nego za 22%. Mi u svakom slučaju povećavamo sredstva za upravu, ali moramo rješavati i nerješene predmete, jer će inače odnosi između uprave i građana biti loši.

Sigurno da je škola za radnička zanimanja primarna potreba, ali ja to ne bih uvrstio u budžet opštine. To treba privreda da rješava.

41

Čini mi se da upravo radi priliva sredstava - trebalo bi pretresti čitavu administraciju da se vidi što je stvarno potrebno da se radi, kakove priznanice i sl. izdavati, a što je suvišan posao. Ja kao građanin smatram da masa stvari nije potrebno da se radi. Čini se da mi na te stvari ne gledamo sa aspekta reforme.

PULIĆ ANTE

Ja se slažem s onim što je iznešeno u pogledu samo-doprinosa i mjesnih zajednica. Često mi upropaštavamo sredstva samo zato što se daje nestručnim ljudima, što nam fali jednog stručnjak koji će da kaže kako treba nešto da se uradi.

Što se prioriteta tiče, sigurno je da na prvo mjesto treba da dodje prosvjeta i zdravstvo. - Mi nikada ne pozabimo od onog što nam je najsvetije i najdraže, a to je ono što ostaje iza nas i o njihovom prosperitetu treba da brinemo. Nije nikome od nas svjedočno kakav će taj biti koji će nas naslijediti. Ako mi danas nemožemo da budemo dovoljno kulturni i prosvjeđeni, neka to budu makar naša djeca. Uzmimo samo situaciju da 700 učenika radi u 4 učionice. Kakovi su to uslovi; zar neko može da garantuje da se medju tom djecom neće naći netko ko ima i zaraznu bolest, a znamo da je i ove godine bilo medju tom malom djecom trbušnog tifusa. Nema klozeta, nema vode, godinama se to vuče. Pitanje je koliko su i prosvjetni radnici sposobni, koliko je i njihov duh zdrav. Ja se pitam tko bi od vas sebi dozvolio da speva u krevetu sa još dvojicom i da žive u sobici od 6 m². Mi treba da pitanje školstva počnemo konačno u temelju rješavati da bi mogli da krenemo naprijed.

MAJSTORVIĆ

Na strani 49. kod neprivrednih investicija predviđen -na je izgradnja niskonaponske mreže i trafo uređaja u Gornjoj i Donjoj Vrbanji. Ovo pitanje već se vuče dvije godine, a i mještani su uložili dosta svojih sredstava. Svake im se godine obećava da će se završiti, ali nikako. Mjesne zajednice su dobile veoma malo sredstava i nemoguće je to tako riješiti i molim da se ove godine ovo pitanje dokonča.

Potpuno se slažem sa stavom druga Djankića i smatram da mjesne zajednice treba da dobe dio sredstava od samodoprinosu.

ANUŠIĆ JOZO

Iz cijele diskusije se vidi da moramo ići na uvođenje -nje samodoprinosu. Ovo što mi ovdje govorimo, to se nama stalno ponavlja na zborovima birača. Pridružujem se diskusiji druga Fikre -ta Djankića u pogledu samodoprinosu i to treba uvesti jedinstveno za cijelu opštinu. Sredstva koja se uberu, treba dati mjesnim zajednicama - bilo na selu ili u gradu, jer vidimo da problema za rješavanje ima mnogo. Čim ćemo spustiti plan za ovu godinu na zborove birača, treba odmah donijeti i odluku o uvođenju jedinstvenog samodoprinosu. Mi ćemo u mjesnim zajednicama već znati rješavati i školske i zdravstvene probleme.

Na strani 17 materijala predviđeno je za moje područje 14 miliona dinara za dovršenje dva razreda škole. Predlažem da se stavi samo jedan razred, a preostala sredstva da se dade za podmirenje drugih potreba. Mi smo osmogodišnju školu završili prije 6 godina, ali nije uređena i propada. U neposrednoj blizini ove škole imamo školu koja je završena isto tako 2 razreda i jedna učionica stoji potpuno prazna.

MACANOVIĆ SMILJA

Molim da sredstva predviđena za Opštinski odbor Crvenog krsta udju u primrnu raspodjelu. Predlažem da se razmotri pitanje uvođenja povlastica za ratne vojne invalide i nosioce "Spomenice 1941" i djake. Takodje predlažem da kod stavke gdje se predviđa asfaltiranje ulica Mažara i Maglajlića, uzme u obzir i ulica Djur Jakšića, jer se tamo nalazi škola i ulica Avde Karabegovića i da se vidi mogućnost uvođenja osvjetljenja u naselju Čsire.

SEKSAN SLAVKO

Mi bi danas htjeli da ovdje postavimo principe u pogledu raspodjele sredstava, ali se u stvari u svojim diskusijama idaljujemo od te osnovne teme.

Ja pozdravljam način kojim se prišlo pitanju raspodjele, a posebno što su utvrđene kriterije za određene oblasti, naročito kod prosvjete, organa uprave, za kulturu i sl. bez obzira na to da li su ti kriteriji mogli da budu još bolji. Bolje ikako nego nikako.

Što se tiče samodoprinosu, iz toga treba finansirati mjesne zajednice, jer one traže ono što i građani traže. Budžetom treba finansirati ono što je od zajedničkog interesa za čitavu komunu, a ono što je od interesa za jednu ulicu, područje, neka se to finansira uz pomoć budžeta koliko je moguće, ali uglavnom ipak samodoprinosom i drugim učešće. Biće manje problema sa prihvatanjem samodoprinosu, ako se zna da će se sredstva dati mjesnim zajednicama za rješavanje njihovih problema.

Kod pojedinačnih zahtjeva vidi se da su zahtjevi veći za 50, 30% u odnosu na ranije. Odmah se vidi da je to nerazumno, jer svaki je mogao da zna da ukoliko su sredstva i veća od

prošle godine, veća su samo za toliko koliko je porastao društveni proizvod, a to je oko 10% i za toliko se može samo i povećati. To bi nam mogao i da bude kriterij kod ovih primarnih potreba. Što se tiče sekundarne, treba da se vidi koliko je i što moguće finansirati. Ono što je započeto kod sekundarnih investicija, ono što smo mi kao Skupština na neki način verifikovali, to je naša obaveza i tome treba dati prioritet odmah iza podmirenja onih najosnovnijih stvari. Svi problemi komunalija treba da se rješavaju u mjesnim zajednicama i ako se daju njima neka budžetska sredstva, onda to treba dati uprave u te svrhe.

ANTE MARIĆ

Smatram da bi bilo bolje da smo mi mnogo konkretniji u prijedlozima. Ja ne mislim da diskutujem o principima raspodjele, nego bih htio da se izjasnim u vezi koncepcija u pogledu izvora sredstava i finansiranja odredjenih potreba. Lično mislim da prijedlozi s obrazloženja koja su data, sasvim dobri. Ja bih htio da se samo potajetimo da kada je riječ o raspodjeli sredstava najviše se zadržavamo na sitnim problemima. Uzgleda da nas oni više muče nego li oni krupniji. Ja nemam nikakvih prijedloga u vezi principa raspodjele i tu nemože uopšte da bude nešto sporno. Medjutim, sva dosadašnja diskusija izbacuje mnoge sitne probleme i na tome se iscrpljujemo kako finansirati njih.

Imajući u vidu našu komunu i njenu složenost, smatram da kada je riječ o tim pitanjima posebno vezano sa mjesnim samodoprinosom, treba da se sjetimo da iako nismo imali opštinski doprinos na jednom cjelovitom području, ipak smo to imali na manjim područjima i postizali dobre rezultate. Medjutim, kod ranijih doprinosa za cijelu opštinu, dogodjalo se da nismo imali

zadovoljavajuće rezultate. Na mnogim područjima nije se vidjelo ništa od tih sredstava, pa je zato najbolji prijedlog druga Djankića da ukoliko se uvede samodoprinos, da se njima raspoložu mjesne zajednice.

Stav druga Djankića podudara se sa zaključcima Soc.saveza, jer imamo programe aktivnosti koje bi mogli da ostvarimo upravo onda ako ćemo sa sredstvima tako postupiti.

AVDO MUHURDAREVIĆ

Mislim da netreba da se plašimo od uvođenja samodoprinosa, jer sam siguran da će javnost shvatiti kurs koji vodimo. Često javnost i bolje shvata izvjesne stvari, nego što ih shvatamo mi ovdje. Dobro bi bilo da se izučii prijedlog druga Djankića. Ako se nemogu dati sva sredstva mjesnim zajednicama, a ono makar dio njih i sigurno je da će one rješavati probleme. I tako nam građani kažu da mi samo pričamo, a ništa ne radimo. Trebalo bi što pre razgovarati i sa predstavnicima privrednih organizacija i da se vidi što oni mogu da pomognu.

Naše društvene organizacije bi trebale što prije da dostave svoje programe aktivnosti i da vidimo da li treba svugdje toliki broj profesionalaca.

U vezi diskusije druga Žike Dabića, sigurno je da treba sagledati programsku aktivnost društvenih organizacija, a ali nemože se mehanički presjeći dotirajuće, jer nijedna od njih nije izmišljena samo radi dobrih želja, nego radi određene aktivnosti. I u tezama Glavnog odbora SSBN stoji da se finansirati treba programske aktivnost.

BOŽIĆ VLADO

Meni se čini da smo trebali ranije izaći sa predn-
ortom budžeta, jer se budžetska godina završava sa 31.3.

Mi kao da smo ovdje zaboravili na veoma važno pita-
nje, a to je da trebamo ići da ovim prijedlogom pred birače i
u detalje sve to raspraviti. Mi smo formalno za široke diskusije
kada govorimo kao društveno-politički radnici, ali se onda s
druge strane uokvirimo u kratak vremenski period i onda nam se
žuri i nemamo vremena za diskusije. Mi moramo shvatiti sada u
eri reforme da nemožemo samo pričati priče, već treba probleme
i da rješavamo. To znači konkretno u ovom slučaju kada se radi
o budžetu, da moramo pred građane doći sa rasčišćenim računi-
ma.

Govorimo da nećemo imati neprivredne investicije, ali
hajde da pogledamo u što sve mislimo da investiramo. Govorimo o
samodoprinosu, ali nećemo sa time da nadoknadimo one dvije milijar-
-fde koje nam fale. Nemožemo ni uvođenje samodoprinosa lemiti
preko koljepe, i to mora da zagovaramo pred širokom tribinom
građana, detaljno izdiskutovati i vidjeti da li su birači za
samodoprinos ili nisu. - Slažem se sa diskusijom druga Djenkića
jer jednom zauvijek moramo rasčistiti sa pojmom mjesne zajedni-
ce kroz koju treba da se ogleda samouprava našega građanina,
kroz to se ogleda deetatizacije u našoj zemlji. Ako se radi
o samodoprinosu, mi treba da stvaramo fondove mjesnim zajednica-
ma, ali samo na taj način da idemo prije toga na program aktiv-
nosti mjesnih zajednica, da se stvore dugoročni perspektivni
planovi i iz tog okvirnog plana odredjati jednogodišnji plan,
odrediti prioritete. Nisam ni u kom slučaju za to da se doprinos
slije u budžet opštine. Izgleda da još nisu svi drugovi rasči-

-stili što je mjesna zajednica i identifikuju to sa stambenom zajednicom. Mjesne zajednice su najniže samoupravno tijelo i one treba da rješavaju niz pitanja.

dr. PIŠTALIĆ DUŠKO

Konačno već treba da rješimo što je prioritetno i da kažemo u što ćemo učiniti sredstva. Ispada sada da je prioritetna mjesna zajednica. - Po mom mišljenju treba finansirati prosvjetu, zdravstvo, upravu i ako prestaje para, onda neka jedna određena komisija predloži što još možemo da finansiramo.

Što se tiče samodoprinosu - da li ta sredstva dati mjesnim zajednicama ili opštini, to možemo da rješavamo tek kada rješimo što je prioritetno. Ako ne bude sredstava za finansiranje onog prioritetnog, onda mislim da nemože biti govora o mjesnim zajednicama, nego treba to onda prebaciti na prosvjetu i zdravstvo. Ako bude sredstava, neka se daje mjesnim zajednicama.

MILORAD POPOVIĆ

Diskusija koja je vodjena ovdje - mislim da je opravdala intenciju koju smo imali kada smo predlagali takav metod pristupa budžetskoj potrošnji i raspodjela na našoj komun. - Ja sam u svojoj uvodnoj riječi rekao razloge zbog kojih i ciljeve zašto idemo na takav način. Možda ćemo za nekoliko godina voditi takovu diskusiju na zborovima, ali ova diskusija je pokazala da nemožemo ići na zborove birača dok ovdje se ne saglasimo. - Što se tiče prigovora u pogledu raspoloživog vremena, nismo mogli da idemo prije nego što neznamo orijentaciono koliko imamo sredstava, iako ni ovo što smo rekli još nije

sigurno, jer tek 15.3. će se usvojiti republički budžet a sa njime i svi instrumenti, ali ovo što smo dali je toliko čvrsto da može da služi kao orijentacija za politiku budžetske potrošnje.

Kada sam dao inicijativu za takav način, rukovodio sam se odredbom člana 72 našeg Statuta.

Iz onog što ja mogu da uočim na bazi izvršenja i kretanja naše privrede u prošloj godini i u sadašnja protekla dva mjeseca, mislim da je osnovno da na prvo mjesto treba postaviti razvijanje materijalne osnove kao baze, a to znači proizvodnja. Ovo napominjem zato da izvučem zaključak - da obzirom na sprovođenje principa privredne reforme i na stanje koje prati našu privredu, ne bi trebali ove godine da opterećujemo i vršimo pritisak na privredu sa novim sredstvima, nego da ona svoja sredstva koja još stoje na raspolaganju, da ih koristi za sebe, jer to istovremeno znači da ćemo dobiti svi mi više sredstava, da ćemo imati bolje zdravlje, a to nećemo dobiti zdravstvenim ustanovama, nego boljim životom. - Zato bih kao drugu stvar rekao da treba da razmotrimo da li da ostanemo na predloženom nivou budžeta po instrumentima koje smo donijeli krajem godine, jer već imamo prigovora radnih organizacija u komuni da smo neke privredne organizacije jako opteretili; konkretno ugostiteljstvo sa 78 miliona dinara i još neke druge, tako da ukoliko bi izvršili smanjenje stopa raznih doprinosa i poreza, predstavljalo bi to oko 100 miliona dinara. Zato mislim da samo na osnovu pretpostavke koja pretpostavlja povećanje prometa i ličnih dohodaka, možemo da ocijenimo koliko će biti povećana sredstva, uz korekcije koje moramo izvršiti na zahtjev privrednih organizacija ako ocijenimo da je to opravdano. Negdje po procjeni možemo računati, bez fon

-da za uređenje zemljišta - na oko 4 milijarde 150-200 miliona dinara.

neke

Ako bi odustali od budžetske potrošnje ~~iz 1965.~~ iz 1965. godine i kazali da netrebamo to raditi u ovoj godini, i uz pretpostavku da se povećaju rashodi sa stopom povećanja prihoda, onda bi imali oko 150 miliona dinara za takozvana sekundarne neprivredne investicije. Ta sredstva možemo bilo da ih ubacimo u jedinstven fond i da damo prijedlog zborovima birača da zajedno sa samodoprinosom da oni konkurišu na ta sredstva za rješavanje lokalnih predloženih problema, a ukoliko želimo da planiramo finansiramo u oblasti poljoprivrede i djelatnosti društvenog standarda, Skupština može da osniva i zajedničke fondove. Zato je bio prijedlog da li da idemo na poseban doprinos za formiranje fonda i poseban doprinos iz ličnog dohotka i ostatak sredstava iz budžeta privrednih organizacija, ukoliko mogu da se izdvoje, i iz toga finansirati ono što je od opšteg značaja i potreba grada, bez obzira da li će to prihvatiti svi na području opštine. Bio bi red da isto tako kao što su proizvođači iz Banja Luke izdajali sredstva za Manjaču, da sada Manjača da sredstva za izradu generalnog urbanističkog plana, ali smatra da je to osnova za daljnje razvoj centra. Ja to iznosim samo kao primjer.

Ako smatramo da je prioritetno da u ovoj godini izvršimo izgradnju prostora za osnovno školstvo, napravimo školu za radnička zanimanja, uključujući i centar za osposobljavanje trgovinskih i ugostiteljskih radnika, onda treba to da podnesu svi na komuni, jer će i djeca sa šireg područja koristiti školu za radnička zanimanja. - Ja smatram da u 1966. godini ne bi trebali, izuzev povećanja kapaciteta škole za radnička

zanimanja i industrijske škole - ne bi trebali ići na povećanje kapaciteta drugih srednjih škola. - Što se tiče tehničke škole, dajte da ocijenimo područje koje pokriva ta škola, da se konsultujemo sa Republikom i onda možemo izuzetno to prihvatiti. Druge škole II. stepena nećemo povećati, pa makar nas to natjeralo da brižljivo pronadjemo rješenja za osposobljavanje djece od 15-18-te godine života za život. Bolje je to nego da pretvaramo škole II. stepena u obavezu, a za to nemamo mogućnosti.

Budžet treba očistiti od svega ono što je bilo prošle godine, a ne dolazi u obzir. Uzmimo upravu gdje smo trebali nabaviti recimo 6 mašina i to je 11%, i umjesto toga ćemo nabaviti samo dvije mašine. Takav bi princip trebali da uzmemo u pogledu cijele budžetske potrošnje. Lični dohodak treba obezbjediti sa 10% povećanja. Izuzetno proizvodnje organizacije mogu da povećavaju više, zavisno od proizvodnje. Materijalna sredstva kod svih djelatnosti treba predvidjeti sa tim stepenom rasta, a tim da se očiste od onog što sam malo prije rekao. - Treba ići na obezbjedjevanje osnovnih sredstava za zdravstvo, gdje je obavezna opština da to snosi. Isto je sa socijalnom zaštitom, održavanjem komunalnih objekata. Stipendije treba smanjiti, a povećati kreditiranje

Što se tiče klozeta kod osnovnih škola, to je sramota da se takav problem postavi kada znamo da su građani sa svojim učešćem izgradili školu i sada se nemogu napraviti klozeti. Ja bih mogao sada da tvrdim da u svakoj školi gdje bi se angažovali ljudi sa ovog skupa, da se može mobilisati škola da napravi klozete. Možda nemaju samo stručnjake, ali to možemo dati. Zato sigurno ne bi trebalo predvidjati budžetska sredstva.

Božaseći od ovog i onog što su drugovi iznijeli u diskusiji i što sam rekao u uvodu, ja bih htio da predložim:

Drugovi koji su radili oblast obrazovanja, postavili su da treba ići sa 30% povećanja rashoda u obrazovanju. To mi možemo podnijeti, premda bi trebalo na napravimo, ali u jednoj godini nemožemo. Drugovi su stavili primjedbu da je nizak prosjek plata. Mi moramo ići pravcem da čitav život prosvjetnih radnika treba da se kreće kao i život proizvođača na području opštine. U proizvodnji je prosjek oko 50.000 dinara i prema tome se mi moramo kretati oko tih prosjeka. Ja sam da se povećava ali u razumnim okvirima.

Sigurno je da ne možemo da pridjemo istovremeno povećanju ličnih rashoda i primarnoj potrošnji i vršiti investicije koje zahtjevamo.

Ako se slažemo da bi trebalo da idemo, ako je stvarno kod prosvjetnih radnika zaostatak 20% - ja to proizvođjno kažem - u odnosu na druge, onda se možemo složiti da u ovoj godini izvanredno idemo sa 20% povećanja, ali da vidimo gdje ćemo umanjiti sredstva, da li u dijelu prosvjete ili u drugim djelatnostima da bi mogli kompenzirati tih 20%. Ako kažemo da ćemo obezbjediti takvo povećanje, onda moramo da zaključimo da nećemo te i te ulice asfaltirati ove godine, jer da hoćemo da povećamo plate prosvjetnim radnicima.

Obzirom da nećemo moći sa svim ovim da podmirimo primarne potrebe investicione, smatram da trebamo koristiti ovlaštenje po statutu tj. da idemo za zajedničke interese komune na zborove birača sa prijedlogom da usvojimo poseban doprinos, s tim što bi ove godine plan namjenske potrošnje dopunili sa najmanje trogodišnjim planom i pristalica sam da se to izdvoji u poseban jedinstveni fond da se ne bi događjalo da kada prišarafi restrikcija prelijemo na ličnu potrošnju. Te primjedbe koje su drugovi dali u diskusiji i u uvodnoj riječi treba proslijediti komisiji koja će izraditi zaključke koje treba da nam predloži. Na taj način olakšao bi se rad ovoj skupštini.

U komisiju predlažem:

1. Javor Tomislava,
2. Babić Živka,
3. Ciganović Milana,
4. Memić Rđdvana,
5. Macanović Smilju,
6. Mešinović Tasima.

Komisija se povukla na rad.

Predsjednik predlaže da Skupština prekine sa radom te da se rad nastavi u 15.časova.

Sjednica je prekinuta s tim da se nastavi u 15.časova.

Sjednica je nastavljena u 15 časova.

Po drugoj tački dnevnog reda odbornik Verem Ahmet postavlja pitanje da li je predlog sistematizacije radjen prema stvarnim potrebama i zašto se za referente za upravno-pravne poslove u Centru traži i pravni fakultet i gimnazija i srednja uprava škola. Postavlja pitanje da li postoji mogućnost za uvođenje mehanografije u rad uprave, jer da bi to bilo mnogo bolje nego uvoditi radna mjesta za likvidaciju zaostalih predmeta. Mišljenja je da nisu potrebni šefovi u svim ovim odsjecima, jer da možda to umanjuje odgovornost samih službenika.

Odbornik Pišteljić Dušan smatra da bi u Zavodu za plan referent za zdravstvo morao biti sa većom spremom s obzirom da izvršava i kontroliše ono što Skupština donosi iz oblasti zdravstva. Po njegovom mišljenju tu bi trebao da bude odsjek sa ljevakom kao šefom odsjeka.

Predsjednik SO Popović Milorad je mišljenja da nije potrebno formirati odsjek s obzirom da stručne poslove vodi zdravstveni centar, a da bi se moglo govoriti o stepenu spreme.

Odbornik Šolaja Jefto iznosi da kolektiv uprave već dugo vremena radi na ovom prijedlogu, sagledao ga je sa svih aspekata, te da im treba pokloniti povjerenje. Slaže se sa tim da se razmotri pitanje mehanografije, makar i zajednički s još nekom ustanovom. Mišljenja je da bi Inspekcija rada morala biti jača.

Odbornik Plavčić Milorad je mišljenja da je trebalo konkretizirati medjuopštinske službe i navesti opštine za koje će se raditi. Ne vidi se da li je organ uprave uložio napore za uvođenje mehanografije, posebno kod finansija. Predlaže da se razmotri pitanje formiranja daktilobiroa, jer bi to možda bilo sretnije rješenje nego kako se predlaže u pravilniku.

Odbornik Vulić Boško postavlja pitanje zašto nije izvršeno razgraničenje kod dva referenta za školstvo da bi se znalo koji referent ima koje školstvo.

Odbornik Skenderija Stojanka iznosi da su joj se radnici uprave obraćali sa zahtjevom da se razmotri pitanje snižavanja stručne spreme kod pojedinih radnih mjesta. Na primjer kod službenika na tehničkim poslovima sekretara i predsjednika, kod Inspekcije rada i drugih. Iznosi da je u Zavodu za plan stručna sprema objektivnije određena.

Odbornik Marić Ante iznosi da pošto je već rečeno da se radna mjesta određuju prema potrebi, zašto je radno mjesto referenta za mjesne zajednice i zborove birača sniženo na srednju stručnu spremu.

Odbornik Seksan Svrko smatra, da ne treba ulaziti u pojedinačne ocjene, jer da je to pitanje podjele rada, a da je struktura raspodjele i zaposlenih mnogo važnija. Mišljenja je da u Sekretarijatu Skupštine ne bi trebalo biti radno mjesto sa osnovnom školom.

Odbornik Duvnjak Stojan smatra da je struktura dobra ako kadar ispunjava zadatke.

Odbornik Kecman Milan smatra da se izmjene vrše suviše često, a da se mogu vršiti i izmjene i dopune te vršiti povećanje radnih mjesta, ali pod jednim uslovim da rezultat ne izostane. Iznosi da odbornici danas ne mogu da dobiju podatke o kadrovima u opštini, iako za to postoji odgovarajuća služba koja bi u svakom momentu trebala da ima pripremljene te podatke.

Odbornik Božić Vlado smatra da se treba upuštati u detalje ako se daje saglasnost, jer se prema upravi ne može biti ravnodušno. Iznosi da se stiče utisak da je bilo smanjivanja stručne sprema i da se ona usaglašavala prema postojećim radnicima. Nije poželjno otvarati nova radna mjesta, već ići na bolji kvalitet kadrova i riješiti pitanje mehanografije.

Predsjednik SO Popović Milorad smatra da odbornike treba da interesuje broj, struktura i kvalitet izvršenih zadataka, a unutrašnja organizacija da je stvar kolektiva.

Sekretar SO Stupar Rajko iznosi da postoje samo dva šefa odsjeka bez referata i to šef Odsjeka za imovinsko-pravne poslove i šef Odsjeka za komunalno-stambene, jer da to zahtijeva značaj posla. Što se tiče profila kadrova teško je precizno reći gdje je šta potrebno, ali da se Savjet radne zajednice nakon dugog ispitivanja složio da da ovakav prijedlog po kome su se vodile višemjesečne diskusije u kolektivu.

Odbornik Pištilječ Dušan smatra da ako za poslove referata za zdravlje u upravi, koji se sada vrše ne treba ljekar, ali da se poslovi trebaju proširiti i u Skupštini opštine mora biti neko kvalifikovan za tu oblast da bi se znalo ko zašta odgovara.

Stupar Rajko iznosi da prema propisima o nadležnostima na tom radnom mjestu nije potreban ljekar.

Rončević Vlado, radnik SO iznosi da se u sklopu Doma zdravlja nalazi Opštinski zdravstveni centar kao stručni organ za zdravstvo, a za ostale poslove nije potrebna veća kvalifikacija od predviđene.

Odbornik Balić Azra postavlja pitanje da li će se stav 2. člana 15. poštovati s obzirom da se sistematizacija često mijenja. Smatra da se ne bi smijelo dozvoliti da se ovo ne provede, jer da ima dosta kompromisa i bez toga. Predlaže da se rok ne odredjuje na 31.12.1966. godine, već do popune sa odgovarajućim kadrom.

Stupar Rajko iznosi da je taj rok najpovoljniji, a da će se dotle pomjeranjem dovesti odgovarajući kadar. Što se tiče modernizacije uprave iznosi da će o tome biti riječi pri donošenju programa rada uprave.

Rodić Nikola, radnik SO iznosi da je školska sprema vrlo važna, ali da joj ne treba poklanjati toliku pažnju, jer da ljudi koji godinama rade jedan posao mogu ga raditi kvalitetno i bez odgovarajuće školske spreme. Iznosi da je Savjet radne zajednice tražio višu spremu za inspektore rada i tržišne inspektore, ali da je sekretar Skupštine to odbio. Iznosi da je sporno i pitanje stručne spreme radnika matične službe, jer da se uvijek za njih tražila srednja stručna sprema, a tek od prije godinu dana smatra se da je potrebna samo niža. Mišljenja je da je za radno mjesto sekretarice u kabinetu predsjednika potrebna srednja stručna sprema, jer da je obavezno na tom radnom mjestu potrebno znati nadležnosti radi informisanja stranaka.

Hasanbašić Nijaz, predsjednik Savjeta radne zajednice iznosi da se ovom sistematizacijom stvaraju preduvjeti za ostvarenje novog kvaliteta u organima uprave. Prvo je određeno da ne može ostati na radnom mjestu ko ne zadovoljava uslove radnog mjesta, pa je time eliminisana tendencija opšteg povišenja profila radnih mjesta, ali je ostalo oponiranje i određena psihoza u jednom dijelu kolektiva kao reakcija. Došlo je do pojava težnje za snižavanje spreme na pojedinim radnim mjestima, ali je to omogućilo i realnije sagledavanje potreba i akceptiranje društvenih interesa. Za one radnike koji ne budu ispunjavali uslove radnog mjesta ovakvima će se ponuditi odgovarajuće radno mjesto, a to je više nego što daje Zakon o radnim odnosima. Što se tiče radnih mjesta u matičnoj službi iznosi da je dovoljno da matičar i zamjenik matičara imaju srednju spremu, a za ostale koji se bave većinom prepisom dovoljna je i osnovna škola. U pogledu inspektora išlo se na kompromis, jer inače ti radnici koji uspješno rade ne bi mogli ostati na svojim radnim mjestima ukoliko bi došlo do povećanja stručne spreme.

Odbornik Skenderija Stojanka je mišljenja da se na ovaj način oštećuju ljudi, ako rade na poslu za koji je potrebna veća stručna sprema.

Predsjednik SO Popović Milorad iznosi da poslove inspekcije rada i tržišne mogu da obavljaju sa uspjehom radnici sa srednjom stručnom spremom.

Odbornik Skenderija Stojanka iznosi da rok koji je predviđen u članu 15. onemogućava da zainteresovani u tako kratkom vremenu postignu potrebnu spremu. Predlaže da se rok produži ili da se ovlaste sekretar i Savjet radne zajednice da to riješe.

Predsjednik SO Popović Milorad smatra da bi to bio oportunistički.

Odbornik Markić Ante iznosi da u mjesnim uredima rade lica i bez osnovne škole, pa da bi se trebalo postaviti pitanje kako oni obavljaju povjerene im zadatke. Smatra da na referatu za školstvo ne trebaju da budu dva referenta i predlaže da se odbornici dalje ne upuštaju u detalje.

Odbornik Buzadžić Rajko je mišljenja da postoje anomalije

je kod određivanja stručne spreme inspektora što destimulativno djeluje na njih.

Odbornik Begović Suljo smatra da je sistematizacija više prilagodjena stanju nego potrebama i da smatra da je za inspektore rada obavezno potrebna viša stručna sprema.

Odbornik Plavčić Milorad smatra da bi najbolje bilo predlog sistematizacije vratiti Savjetu radne zajednice da Savjet i sekretar ujednače svoje stavove. Bolja organizacija i veća stručnost trebala bi da omogući smanjenje, a ne povećanje broja radnih mjesta uz uvođenje mehanografije.

Odbornik Brkljač Rade postavlja pitanje zašto se za svako radno mjesto traži radno iskustvo, i šta će biti sa onim radnicima koji tek izlaze iz škole. Nelogično je sada ići na povećanje broja radnika nego bi prije trebalo ići na smanjenje, a pored kvalifikacije trebalo bi tražiti i druge osobine za rad u upravi.

Hrnjaz Radovan, radnik SO iznosi da je planirano da Sekretarijat za inspekcije od 1. marta trebada vrši poslove inspekcije i za oštine Čelinac i Laktaše, te da ne bi trebalo skidati sistematizaciju sa dnevnog reda. Mišljenja je da je za smanjenje radnih mjesta potrebno imati odgovarajuće uslove, a da se povećanje predviđa zbog velikog zaostatka u imovinsko-pravnoj službi i komunalnim poslovima, a sama Skupština opštine je zaključila da se pristupi likvidaciji zaostataka u toj službi. Što se tiče profila inspektora, sa stanovišta perspektive je bolja viša stručna sprema, a za trenutno, s obzirom na postojeće kadrove više odgovara srednja.

Odbornik Djubo Rifik smatra da Skupština opštine treba da odluči o sistematizaciji, jer je to i pitanje obezbjeđenja sredstava, pa predlaže da se ova tačka skine sa dnevnog reda i da se sugeriše Savjetu i sekretaru da ovo pitanje detaljnije razmotre.

Predsjednik SO Popović Milorad je mišljenja da nije dovoljno samo skinuti sa dnevnog reda, već da treba dati i konkretne sugestije na osnovu dubljeg sagledavanja stanja i problema.

Odbornik Trkulja Mitar je mišljenja da sistematizaciju treba odobriti uz najbitnije sugestije, a posebno da se uvede plaćanje po učinku, čime bi se izbjegli nepotrebni i suvišni problemi i diskusije o detaljima, a uz to predvidjeti uvođenje mehanizacije.

Hasanbašić Nijaz iznosi da Savjet radne zajednice nema nikakvog drugog prijedloga koji bi bolje odgovarao, jer da se na ovome radilo nekoliko mjeseci. Što se tiče nagradjivanja iznosi da su preduzete mjere za normiranje rada.

Medić Rade, republički poslanik smatra da ovaj forum ne bi trebao imati smjelosti da odobri povećanje broja radnih mje-

sta u sadašnjoj političkoj i privrednoj situaciji.

Odbornik Maglajlić Ibro iznosi da je vidljivo da većina odbornika smatra da prijedlog nije dobar sa stanovišta kvalifikacione strukture, pa bi ga trebalo vratiti sa sugestijama za reviziju.

Odbornik Brkljač Rade iznosi da je činjenica da ima službi u kojima se dosta ne radi i da ima mogućnosti za smanjenje broja radnih mjesta, jer da se u privredi smanjuju radna mjesta, a u upravi ne.

Odbornik Stanković Duško smatra, da je ova sistematizacija rezultat stanja, a ne potreba. Nevjerovatno je da ima 86. radnih mjesta sa nižom stručnom spremom, što daje vrlo slabu sliku o kvalifikacionoj strukturi službenika. Protivi se povećanju broja radnih mjesta.

Odbornik Ivanić Jovo smatra da bi trebalo imati u vidu cijene usluga uprave i time regulisati broj i strukturu, a ne ići na određivanje radnih mjesta otprilike.

Predsjednik SO Popović Milorad predlaže da se odbije davanje saglasnosti uz sugestiju da se obrazloži način dolaska do predložene strukture, materijalni efekti i sadašnje stanje.

Odbornik Dragić Dragoljub smatra da rezerve u upravi leže u normiranju poslova.

Odbornik Perović Vlado smatra da je teško govoriti o potrebnom broju i da bi trebalo pribaviti uporedne podatke od dvije druge opštine.

Odbornik Verem Ahmet smatra da je obavezno ispitati i mogućnost uvođenja mehanografije.

Odbornik Seksan Slavko predlaže da član 15. ostane onakav kakav je predložen.

Medić Rade smatra da se taj plan ne može ostvariti, jer da se ne mogu naći radna mjesta koja bi se ponudila onim radnicima koji ne ispunjavaju uslove na dosadašnjim radnim mjestima.

Odbornik Šolaja Jefto smatra da treba postupiti po Zakonu o radnim odnosima, to jest utvrditi radnu sposobnost.

Predsjednik SO Milorad Popović smatra da princip člana 15. treba usvojiti.

Hrnjez Radovan, radnik SO predlaže da se prihvati međuopštinska saradnja u inspekcijskim službama, prijedlog je usvojen.

Nakon diskusije većinom glasova odbijen je prijedlog Zaključka o davanju saglasnosti na Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji, djelokrugu rada i sistematizaciji radnih mjesta organa uprave SO Banja Luka.

Za odbijanje prijedloga Zaključka glasalo je 40. odbornika, za prijedlog Zaključka glasala su 3, a ostali odbornici uzdržali su se od glasanja.

Radni kolektiv treba ponovno da razmotri sistematizaciju, a naročito ova pitanja:

- Da li je u inspekcijskim službama potrebna srednja ili viša stručna sprema, kao i u matičnoj službi,

- da se razmotri kvalifikaciona struktura i tačno izradi analiza o tome,

- da se razmotri pitanje smanjenja broja službenika,
- da se izdadjne sa prijedlog sredstava potrebnih za održavanje predviđene uprave po sistematizaciji,

- da se razmotri postupak realizacije nove sistematizacije i modernizacije uprave,

- da se u sistematizaciju priloži dokumentacija o ~~sk~~ broju radnika u drugim opštinama upoređujući to sa brojem stanovnika,

- da u novoj sistematizaciji i dalje ostane princip predviđen u članu 15. odbijene odluke,

- da se ovlasti organ radnog kolektiva da do donošenja nove sistematizacije može dati saglasnost za obavljanje poslova u medjukomunalnoj saradnji.

Predsjednik SO Popović Milorad predlaže da se razmatranje po tačkama dnevnog reda od 5 do 28. odloži zbog kratkoće vremena i da se nova sjednica održi 14. marta po ovim pitanjima.

Prijedlog je jednoglasno usvojen.

Po trećoj tački dnevnog reda izvještaj je podnio Janjić Mladen, direktor Službe društvenog knjigovodstva.

Odbornik Hadžimujagić Ismet istakao je da su navodi u izvještaju SDK po kojim je Komunalna banka Banja Luka otstupila od utvrđene investicione i kreditno monetarne politike, ~~na~~ u najmanju ruku problematični, a rezultat su jednog već prevaziđenog odnosa SDK prema poslovnim bankama. Tim odnosom često je ograničavana inicijativa i samostalnost poslovnih banaka i ispoljavana tendencija da se poslovne banke svedu na status ekspoziture SDK. U Odboru za plan i finansije Privrednog vijeća Skupštine SRBiH konstatovano je da je uloga poslovnih banaka bila ograničavana stavovima SDK kao i svojevoljnim interperetiranjem propisa od strane SDK, a posebno interpretacijom šta se smatra takozvanim slobodnim sredstvima u privredi.

Odbornik Šolaja Jefto smatra da je SDK izvršila svoje zadatke u izvještajnom periodu, čemu je vjerovatno doprinijelo i uvođenje samoupravljanja u sistemu dohotka u SDK. Postoji zamjerka da naša filijala SDK nedovoljno brzo i efikasno realizuju

devize radnika - povratnika i time doprinosi da se oni obračaju u Zagreb i druga mjesta radi promjene deviza. SDK je, odbijajući da izvrši propise nekih opštinskih skupština za koje je smatrala da su nezakoniti, prekoračila granice svog ovlašćenja, jer se zna koji je put da se utvrdi nezakonitost opštinskog propisa - preko nadležnog Ustavnog suda.

Odbornik Hadžimujagić Ismet objavio je da je do zastoja u realizaciji deviza došlo zbog preuzimanja tih poslova od strane Komunalne banke Banja Luka, pri čemu Komunalna banka nije predvidjela da se radnici vraćaju upravo van sezone, a osim toga bila je opterećena oko reorganizacije. Tehnika realizacije deviza bit će sigurno poboljšana, a što se tiče liberalizacije deviznog poslovanja to ne zavisi od banke.

Odbornik Pirolić Meho smatra, da je razmatranje izvještaja SDK palo u nezgodno vrijeme, neposredno prije najavljenih promjena u organizaciji i radu SDK. Smatra da bi bilo dovoljno saša taj izvještaj primiti k znanju, a rad SDK razmatrati kasnije, kad to bude aktuelnije.

Odbornik Seksan Slavko postavlja pitanje da li su nepravilnosti u materijalno-finansijskom poslovanju koje su zapažene kod radnih organizacija, pa i kod Skupštine opštine bile češće prije reforme ili poslije nje.

Direktor filijale SDK Janjić Mladen odgovorio je da se sada ne raspolaže potrebnim podacima za odgovor na to pitanje, ali da može o tome obavijestiti Skupštinu naknadno poslije uvida u odgovarajuće zapisnike.

Predsjednik SO Milorad Popović predlaže da se izvještaj SDK usvoji, a problemi organizacije, rada i uloge SDK da se razmatraju u sklopu predstojećih mjera koje će se odnositi na tu službu.

Ovaj prijedlog usvojen je jednoglasno.

Po četvrtoj tački dnevnog reda diskutovali su:

Odbornik Hadžimujagić Ismet koji iznosi da je prijedlog da se ova sredstva ostave kod Komunalne banke u skladu sa intencijom centraliziranja sredstava, čime Skupština opštine dobija i uticaj na poslovanje banke.

Sredstva od 1,8 milijardi su već plasirana i time će se omogućiti izvršenje obaveze Skupštine opštine prema Fabrici viskoze, koja se inače ne bi mogla izvršiti.

Nakon diskusije usvojen je prijedlog da se sredstva investicionog fonda ostave u kreditni fond Komunalne banke.

Popović Milorad predlaže da kao predstavnik Skupštine opštine u tom fondu bude izabran Pirolić Meho.

Pirolić Meho iznosi da je suviše zauzet.

Odbornik Hadžimujagić Ismet predlaže da se kao predstavnik po položaju imenuje načelnik za finansije Skenderija Veljko.

Prijedlog je usvojen.

Nakon diskusije po pitanju raspodjele budžetskih sredstava za 1966. godinu u ime izabrane komisije izvještaj je podnio odbornik Javor Tomislav, koji predlaže:

- da se lični rashodi u prosvjeti baziraju na rashodima iz decembra 1965. godine,
- državna uprava i sudstvo na bazi decembra 1965 g.,
- materijalni rashodi na bazi izvršenja 1965. godine,
- Fond za kulturu po izvršenju 1965. godine,
- obaveze prema visini obaveza,
- zdravstvo i socijalna zaštita prema izvršenju 1965. godine,
- zdravstvo i socijalna zaštita prema izvršenju 1965. godine,
- čistoća, rasvjeta i komunalni poslovi prema izvršenju iz 1965. godine,
- kreditiranje i stipendiranje, zdravstvena zaštita učenika NOR i svečanosti prema izvršenju iz 1965. godine,
- naknada za nacionalizovano zemljište i regres za mlijeko u određenoj visini.

Nakog grube raspodjele sredstava dolazi se do toga da ostaje raspoloživih oko 200 miliona koja su sredstva potrebna za finansiranje SUP, pokrivanje ličnih dohodaka u prosvjeti sa 5% viška prema decembru za upravu i ostale službe za povećanja 5%.

Po toj raspodjeli nedostajala bi sredstva za društveno političke organizacije, sportske organizacije, poljoprivredu, turizam i dr.

Za dalji razvoj školstva i komunalnu djelatnost treba zavesti doprinos, s tim da iznos od 25-30% bude namjenjen za školstvo, a ostatak mjesnim zajednicama za izvršenje višegodišnjeg programa.

Izvjestilac predlaže da se sa radnim organizacijama dogovori o finansiranju škola za radna zanimanja, a u daljem radu preispitati svaku od 13 prioriteta u svrhu ušteda. Što se tiče finansiranja do 31.3. pružiti sa takvim načinom do tog roka. Sanitarne uređaje kod škola potrebno je da izgrade sami gradjani, a da Skupština opštine pruži stručno-tehničku pomoć.

Odbornik Ivanić Jovo smatra da nije trebalo ispustiti iz prioriteta dispanzer.

Odbornik Verem Ahmet smatra da 13 prioriteta sadrže kontradikciju, jer da se traži samodoprinos, a Socijalistički savez

se lišava svake pomoći, pa bi u prioritete trebalo unijeti i Socijalistički savez, a ukoliko nema sredstava predvidjeti na račun 5% predvidjenih povećanja u prosvjeti i u upravi.

Odbornik Hadžimujagić Ismet smatra da će ovi prioriteti dobro doći i moći da posluže kod izrade budžeta, a novim potrebama neće biti mjesto budući da se sve fiksira prema izvršenju iz 1965. godine. Smatra da će se morati provesti velika štednja.

Odbornik Konjik Blagoje iznosi da su neke škole na razne načine postigle bolji položaj u decembru 1965. godine, te će usvajanje principa - izvršenje decembar 1965. godine ići na štetu drugih škola.

Odbornik Seksan Slavko smatra, da ovi kriteri trebaju da važe globalno, a ne za raspodjelu unutar jedne oblasti.

Odbornik Božić Vlado smatra da je prijedlog realan i da treba ići na uvođenje samodoprinosna.

Odbornik Babić Živko smatra da će se u konačnom budžetu morati naći i budžetske rezerve za društveno-političke organizacije, poljoprivredu, turizam, sport i dr.

Predsjednik SO Popović Milorad smatra da je Skupština dužna samo da da principe, a ne i raspodjelu. Treba dodati da izvršenje iz 1965. godine može da se očisti od nepotrebnih izdataka, a upotrebljeni su za rješavanje u prošloj godini, pa prema tome ušla i u ukupno izvršenje. Predlaže da je potrebno izjasniti se o obliku finansiranja - te dati dotacije ili učešće sa određenim procentom. Predlaže da se od republike zatraži prenos sredstava za SUP i da se vidi da li postoji mogućnost zajedničkog finansiranja nekih potreba.

Odbornik Javor Tomislav smatra da već sada treba najaviti šta će se u 1967. godini finansirati iz budžeta, a šta ne da bi se na vrijeme mogle rasčistiti mnoge nerazčišćene stvari.

Odbornik Kecman Milan smatra da bi danas izabrana komisija trebala da pruži svoju pomoć sve do konačnog donošenja budžeta.

Predsjednik SO smatra da bi komisija bila od koristi, ali da za dalji rad postoje određeni organi kao što su savjet i koordinaciono tijelo.

Nakon diskusije usvojene su osnovne koncepcije sa dopunama koje je formulisao predsjednik SO.

Predsjednik SO predlaže da se razmotri i prijedlog po tačkama 22, 23. i 27.

Prijedlog je usvojen.

Po 22.tački dnevnog reda diskutovali su:

Odbornik Grozdanić Milivoj koji predlaže da se za motocikle, mopede i autoprijemnike odredi stopa od 2%.

Predsjednik SO Popović Milorad smatra da bi po toj izmjeni trebalo prethodno prikupiti podatke i pokazatelje iz kojih bi se mogao vidjeti efekat takve izmjene.

Odbornik Ciganović Milan smatra da je potrebno izučiti i pitanje stope za skuplje aparate koji se upotrebljavaju u domaćinstvima.

Odbornik Grozdanić Milivoje ostaje pri svom prijedlogu.

Većinom glasova usvojen je prijedlog odluke o izmjeni Odluke o opštinskom porezu na promet. Protiv prijedloga Savjeta glasala su dva odbornika.

Po 27 tački dnevnog reda odbornik Buzadžić Rajko predlaže da se da saglasnost na cijene usluga preduzeću "Autoprevoz" za uvođenje nove lokalne linije Banja Luka - Bistrica, na iznos od 100 dinara po jednoj karti.

Prijedlog je jednoglasno usvojen.

Sjednica je završena u 22 časa.

ZAPISNIČAR
Olujić Bogoljub

PREDSJEDNIK
Popović Milorad

